

SFINANSOWANE Z FUNDUSZU PROMOCJI MLEKA W RAMACH ZADANIA

„DZIAŁALNOŚĆ NA FORUM EUROPEJSKIM 2024”

Treść raportu (październik 2024r.)

- POCC-CCC, 1 października 2024, Copa-Cogeca

Spotkanie POCC-CCC rozpoczęło się od zatwierdzenia agendy oraz protokołu z poprzedniego spotkania, które miało miejsce 18 września 2024 roku. Jednym z kluczowych punktów spotkania była wymiana poglądów z głównym ekonomistą FAO, Maximo Torero, na temat aktualnego stanu globalnego bezpieczeństwa żywnościowego. Zaprezentowano najnowszy raport „The State of Food Security and Nutrition in the World”, który podkreślał znaczenie stabilności i dostępności żywności, w kontekście bieżących wyzwań globalnych. Dyskusja skupiła się na kluczowych trendach i problemach, takich jak wzrost niedożywienia oraz potrzeba wzmocnienia lokalnych systemów produkcji żywności.

Podczas spotkania przedstawiono aktualną sytuację dotyczącą globalnego bezpieczeństwa żywnościowego, szczególnie w kontekście wpływu konfliktów, pandemii COVID-19 oraz zmian klimatycznych na różne regiony świata. Główny ekonomista FAO, Maximo Torero, wskazał na kluczowe wyzwania stojące przed poszczególnymi kontynentami, podkreślając jednocześnie potrzebę innowacji oraz koordynacji działań na poziomie globalnym.

Afryka jest regionem, który obecnie znajduje się w najtrudniejszej sytuacji pod względem bezpieczeństwa żywnościowego. Konflikty zbrojne, kryzysy gospodarcze, a także skutki pandemii COVID-19 przyczyniły się do pogłębienia problemów z dostępem do żywności. Sytuacja w wielu krajach rozwijających się osiągnęła poziom kryzysowy, gdzie niedożywienie i brak dostępu do podstawowych produktów spożywczych stają się coraz większym wyzwaniem. Afryka jest daleka od realizacji celu „zero głodu”, a sytuacja wymaga pilnych i zintegrowanych działań międzynarodowych. W Azji sytuacja wydaje się bardziej ustabilizowana, choć istnieją lokalne problemy związane z bezpieczeństwem żywnościowym. W Ameryce Łacińskiej sytuacja jest różna w zależności od regionu – Karaiby odnotowują pogorszenie, natomiast sytuacja w Ameryce Łacińskiej Południowej pozwala na osiąganie niektórych celów rozwojowych.

Pandemia COVID-19 miała ogromny wpływ na światowe bezpieczeństwo żywnościowe, pogłębiając istniejące nierówności i problemy. Jednym z istotnych skutków pandemii był wzrost różnic w niedożywieniu między mężczyznami a kobietami, gdzie kobiety częściej cierpiały na chroniczne niedożywienie. Pokazuje to potrzebę podejścia, które uwzględnia specyficzne potrzeby żywieniowe różnych grup społecznych.

**Zadanie „Działalność na forum europejskim 2024”
#FunduszePromocji**

Podczas spotkania podkreślono, że kluczowymi problemami pozostają zmiany klimatyczne, brak dostępu do wody, migracje ludności oraz ewolucja szkodników i chorób roślin. Te czynniki wpływają na zdolność do produkcji żywności, co ma bezpośrednie przełożenie na sytuację gospodarczą i społeczną na świecie. Zwrócono uwagę na potrzebę zintegrowanych działań, które połączą innowacje technologiczne z adaptacją do nowych warunków klimatycznych. Podkreślono, że dla skutecznego zwalczania niedożywienia i poprawy zdrowia populacji nie wystarczy zapewnienie samego dostępu do żywności – musi być ona wartościowa i bogata w składniki odżywcze. Problemy zdrowotne, takie jak biegunki czy inne choroby, mogą zniweczyć efekty nawet najlepszych programów żywieniowych, jeśli nie będą one połączone z odpowiednią opieką zdrowotną.

Uczestnicy spotkania zwrócili uwagę na trudności, przed jakimi stoją europejscy rolnicy. Pomimo sukcesów, jakie odnosi europejskie rolnictwo, szczególnie w dostarczaniu żywności na lokalne rynki, konkurencyjność sektora maleje z powodu coraz surowszych regulacji. Zastanawiano się, czy europejskie rolnictwo ma przyszłość na rynkach światowych, czy też ograniczy się jedynie do rynku wewnętrznego. Sugerowano także potrzebę poszukiwania globalnych szans rozwoju przez spółdzielnie. Zastanawiano się także, w jaki sposób polityki unijne, takie jak Zielony Ład, mogą wpłynąć na bezpieczeństwo żywnościowe na świecie, zwłaszcza w kontekście globalnym.

Przedstawiciele FAO zwrócili uwagę na znaczenie koordynacji poziomej, która może pomóc w osiągnięciu międzynarodowych porozumień na rzecz rolnictwa. W raporcie Draghi’ego podkreślono, że dla przyszłości rolnictwa konieczne są innowacje i adaptacja do zmieniających się warunków, a także większy nacisk na produkcję ekologiczną. Wskazano także na konieczność obniżania emisji gazów cieplarnianych, biorąc za przykład Nową Zelandię, która rozwija swoje rolnictwo w sposób zrównoważony, zwłaszcza w sektorze hodowlanym.

FAO zauważyła, że zmiany klimatyczne nie są nowym zjawiskiem – problem ten rozwija się od ponad 50 lat. Przyszłość rolnictwa będzie zależeć od tego, czy uda się znaleźć sposoby na zrównoważoną produkcję żywności, nie tylko dla potrzeb żywieniowych, ale także w sektorach pozaspożywczych, takich jak produkcja tkanin czy włókien. Podkreślono, że rolnictwo ekologiczne ma duży potencjał, jednak niezbędne są dalsze innowacje, aby sprostać wyzwaniom związanym ze zmianami klimatycznymi i potrzebami rynkowymi.

Spotkanie pokazało, jak złożone są wyzwania związane z globalnym bezpieczeństwem żywnościowym. Europa, mimo swoich sukcesów, stoi przed trudnościami, które mogą wpłynąć na

przyszłość sektora rolniczego, zarówno w kraju, jak i na arenie międzynarodowej. Kluczowym przesłaniem było zrozumienie, że innowacje, współpraca oraz zrównoważony rozwój są niezbędne, aby zapewnić trwałe i stabilne systemy produkcji żywności na całym świecie.

Kolejnym ważnym tematem POCC-CCC było omówienie nowych zmian instytucjonalnych w kontekście wyboru nowych Komisarzy UE. Prezydent von der Leyen zaprezentowała listę kandydatów, a Christophe Hansen został wyznaczony na stanowisko Komisarza ds. Rolnictwa i Żywności. Podkreślono priorytety jego misji, takie jak wzmocnienie konkurencyjności, odporności i zrównoważonego rozwoju sektora rolnego. Przygotowania do przesłuchań przed komisjami odpowiedzialnymi Parlamentu Europejskiego są w toku, a Copa-Cogeca zamierza aktywnie uczestniczyć w dyskusjach, by przedstawić kluczowe priorytety rolników i spółdzielni.

Sekretariat poinformował o wynikach wspólnych prac strategicznych, które trwały przez ostatnie siedem miesięcy, a ich kulminacją było porozumienie osiągnięte podczas spotkania plenarnego w sierpniu. Oficjalny raport został zaprezentowany przez Prezydenta von der Leyen oraz Przewodniczącego Dialogu 4 września. Omówiono kluczowe obszary, takie jak Wspólna Polityka Rolna oraz zrównoważone diety, a także potrzebę koherentnych działań w zakresie budżetu. Praesidium Copa-Cogeca dało zielone światło do stworzenia dokumentu wizji przyszłości rolnictwa UE, który zostanie omówiony na kolejnych spotkaniach w listopadzie.

Spotkanie przyniosło także aktualizacje dotyczące Wspólnej Polityki Rolnej oraz propozycji budżetu na 2025 rok. Ze względu na decyzje dotyczące wsparcia Ukrainy, proponowany budżet na promocję produktów rolnych został znacząco zmniejszony, co budzi obawy wśród przedstawicieli sektora rolnego. Copa-Cogeca aktywnie angażuje się w rozmowy z instytucjami unijnymi, starając się wpłynąć na ostateczny kształt budżetu. Podczas spotkania omówiono kluczowe kwestie związane z alokacją środków z rezerwy rolnej, najnowszy raport Europejskiego Trybunału Obrachunkowego na temat strategii Wspólnej Polityki Rolnej oraz przyszłość rezerwy kryzysowej w kontekście zmian finansowych w Unii Europejskiej. Komisja Europejska podjęła decyzję o przeznaczeniu środków z rezerwy rolnej na wsparcie dla wybranych krajów członkowskich, w tym Niemiec, Estonii i Rumunii. Decyzja ta ma na celu wsparcie tych państw w kontekście aktualnych wyzwań rolniczych, jakie napotykają, oraz pomóc w zrównoważeniu wpływu nieprzewidzianych sytuacji kryzysowych na sektor rolniczy.

Europejski Trybunał Obrachunkowy (ETO) opublikował raport dotyczący europejskich

**Zadanie „Działalność na forum europejskim 2024”
#FunduszePromocji**

strategicznych planów rolnych, który zawiera ocenę skuteczności Wspólnej Polityki Rolnej (WPR). W raporcie zauważono, że WPR staje się bardziej ekologiczna, co oznacza, że coraz większy nacisk kładzie się na zrównoważone rolnictwo i ochronę środowiska. Mimo to ETO wskazał na pewne niedociągnięcia, w tym fakt, że niektóre elementy wprowadzane w ramach WPR nie są wystarczająco mocno zakotwiczone w przepisach, co może utrudniać ich skuteczną implementację.

Europejski Trybunał Obrachunkowy (ETO) zaleca trzy działania: wymianę dobrych praktyk w planach strategicznych; oszacowanie wkładu Wspólnej Polityki Rolnej (WPR) w cele Zielonego Ładu, przy jednoczesnym promowaniu lepszego dostosowania i integracji tych celów; a także wzmocnienie systemu monitorowania. W praktyce promowanie dobrych praktyk oznacza, że do 2025 roku „Komisja powinna wspierać wymianę dobrych praktyk w ramach ekoschematów oraz kluczowych praktyk i podejść, które pozwolą lepiej stawić czoła długoterminowym wyzwaniom klimatycznym i środowiskowym.” Ilościowe oszacowania wkładu planów strategicznych WPR w cele klimatyczne i środowiskowe Zielonego Ładu powinny zostać przedstawione do końca grudnia 2025 roku w raporcie Komisji skierowanym do Parlamentu Europejskiego i Rady.

Kolejną ważną kwestią omówioną podczas spotkania była rezerwa kryzysowa, która miała być uwzględniona w decyzjach finansowych z dnia 7 października. Chociaż podjęto decyzję finansową, pojawiła się niejasność co do tego, jak te ustalenia będą obowiązywać w nowym okresie finansowym, który rozpoczyna się 16 października. Ze względu na zmiany finansowe wchodzące w życie po tej dacie, istnieją obawy, że nie wszystkie decyzje mogą zostać uwzględnione w nowym budżecie. Decyzje Komisji Europejskiej oraz raport Europejskiego Trybunału Obrachunkowego wskazują na potrzebę dalszego doskonalenia polityk rolnych w UE, szczególnie w kontekście zrównoważonego rozwoju i efektywnego wykorzystania środków finansowych. Wskazano również na konieczność lepszej koordynacji między państwami członkowskimi oraz na potrzebę jasnych i wiążących regulacji, które zapewnią, że cele strategiczne WPR będą skutecznie realizowane w przyszłości.

Poruszono także temat unijnych regulacji dotyczących przeciwdziałania wylesianiu, które wejdą w życie pod koniec grudnia 2024 roku. Pomimo braku ostatecznych wytycznych, Copa-Cogeca wezwała Komisję do opóźnienia wejścia regulacji w życie. Podobnie, omówiono dyskusje dotyczące proponowanego prawa o monitorowaniu lasów, które wciąż napotyka na liczne wyzwania i opór ze strony państw członkowskich. Opóźnienie w przyjęciu regulacji musi zostać jak najszybciej nadrobione, a sama regulacja powinna wejść w życie maksymalnie do grudnia tego roku. Jest to kluczowe, aby wszystkie niezbędne przepisy zostały wdrożone jeszcze w bieżącym roku, co pozwoli na uniknięcie

komplikacji związanych z przesunięciem terminów. Prezydencja dąży do jak najszybszego przyjęcia regulacji, jednak proces legislacyjny wymaga przejścia kilku etapów. W pierwszej kolejności projekt zostanie omówiony na poziomie COREPER-u, a następnie przedstawiony i poddany dyskusji. Po zakończeniu tego etapu powinien zostać zaakceptowany przez Radę. Podczas dyskusji pojawiły się obawy, że pomimo ewentualnych opóźnień i planowanych uproszczeń, regulacja nadal jest zbyt skomplikowana i trudna do wprowadzenia w życie. Podkreślono, że konieczne będzie dokładne przeanalizowanie proponowanych uproszczeń, aby upewnić się, że odpowiadają one rzeczywistym potrzebom i będą miały realny wpływ na ułatwienie wdrażania regulacji. Bez właściwego dostosowania uproszczeń istnieje ryzyko, że nowe przepisy mogą nie spełnić oczekiwań i nie rozwiązać problemów, z którymi obecnie borykają się interesariusze.

Sekretariat przedstawił aktualizacje dotyczące refleksji nad wykorzystaniem systemów fotowoltaicznych w rolnictwie i leśnictwie oraz warsztatów poświęconych fermentacji precyzyjnej. Planowane spotkania mają na celu zbadanie potencjalnych korzyści i ograniczeń związanych z tymi technologiami oraz ich wpływu na sektor rolny w UE.

Dyskutowano także kwestie związane z zarządzaniem populacją wilków w UE, w kontekście zmiany dyrektywy siedliskowej oraz nowe informacje dotyczące choroby niebieskiego języka, co pozostaje kluczowe dla bezpieczeństwa hodowli zwierząt. Nowe ogniska choroby niebieskiego języka odnotowano we Francji i Portugalii, a teraz choroba ta rozprzestrzeniła się na coraz więcej krajów w Europie, w tym także do Wielkiej Brytanii, Szwajcarii oraz Norwegii. W związku z tym pojawiło się pytanie, czy mamy już oficjalne przypadki w innych krajach, co świadczy o rosnącej skali problemu. Sytuacja jest niepokojąca, ponieważ tegoroczne ogniska charakteryzują się wyższą niż zwykle śmiertelnością, zwłaszcza wśród owiec, co ma poważny wpływ na produktywność gospodarstw hodowlanych.

Obecnie narzędzia do zarządzania chorobą pozostają w gestii poszczególnych państw członkowskich, a na poziomie Unii Europejskiej nie przewidziano obowiązkowych środków. Dostępne są szczepionki, a państwa członkowskie mają dzielić się informacjami na temat ich skuteczności oraz sposobów radzenia sobie z chorobą, aby inne kraje mogły wykorzystać te doświadczenia. Chociaż ograniczenia w przemieszczaniu zwierząt są jednym z podejmowanych działań, nie stanowią one definitywnego rozwiązania problemu. Unia Europejska nie przewiduje współfinansowania działań poszczególnych państw członkowskich, jednak ważne jest, aby nadal możliwe było przemieszczanie i sprzedaż zwierząt. W niektórych przypadkach udzielono derogacji dotyczących ruchu zwierząt,

szczepień oraz działań sanitarnych, co pozwala na utrzymanie odpowiedniego poziomu informacji i współpracy pomiędzy państwami członkowskimi.

Dział ds. Zdrowia Zwierząt DG SANTE planuje opublikować pewne zmiany dotyczące systemu derogacji w kontekście choroby niebieskiego języka. Zmiany te mają na celu zapewnienie większej elastyczności w przemieszczaniu zwierząt oraz wprowadzenie wymagań związanych z ich szczepieniem i działaniami sanitarnymi. Jest to szczególnie istotne, ponieważ utrzymanie elastycznego systemu pozwala na ograniczenie strat gospodarczych i minimalizację wpływu choroby na rynek. Obecnie istnieje nadzieja, że liczba przypadków zachorowań może się zmniejszyć wraz z nadejściem zimy, gdyż zimniejsze temperatury mogą ograniczyć przenoszenie choroby. Niemniej jednak istnieje ryzyko ponownego wzrostu liczby przypadków na wiosnę, dlatego tak ważne jest, aby państwa członkowskie kontynuowały wzajemne informowanie się, prowadziły szczepienia oraz były przygotowane na ewentualne nawroty choroby. Nawet jeśli choroba na jakiś czas zniknie, nadal istnieje potencjał jej powrotu, dlatego konieczne jest utrzymanie czujności oraz odpowiednich działań profilaktycznych.

Copa-Cogeca pracuje nad stworzeniem nowej intergrupy w Parlamencie Europejskim, która będzie promować zrównoważoną hodowlę zwierząt. Celem tej platformy jest wzmocnienie dialogu na temat wpływu rolnictwa zwierzęcego na środowisko, gospodarkę i społeczeństwo oraz dostarczenie kompleksowej wiedzy MEP-om.

Na zakończenie spotkania Sekretariat przedstawił aktualne informacje dotyczące nadchodzącego Kongresu Europejskich Rolników, podkreślając znaczenie tego wydarzenia jako platformy wymiany doświadczeń i planowania strategii rozwoju sektora rolniczego w nadchodzących latach. Spotkanie zakończyło się zapowiedzią kolejnych działań i przypomnieniem o nadchodzących kluczowych terminach, związanych z przesłuchaniami komisarzy oraz dalszymi pracami nad wizją przyszłości rolnictwa UE.

Zadanie „Działalność na forum europejskim 2024”
#FunduszePromocji

- Grupa robocza: owce, 7 października 2024, Copa-Cogeca

Na spotkaniu omówiono szereg istotnych kwestii, a dyskusja dotyczyła sytuacji rynkowej, obejmującej mięso, mleko i wełnę, gdzie przedstawiono i przeanalizowano dane z Panelu Informacyjnego Komisji Europejskiej dotyczące rynku owczego i koziego. Istotnym punktem spotkania była wymiana informacji na temat sytuacji sanitarnej, koncentrująca się na aktualnym stanie chorób zwierzęcych, w tym wirusa niebieskiego języka (BTV) oraz zarazy małych przeżuwaczy (PPR), na podstawie raportu z 23 września 2024 roku. Choroba niebieskiego języka, która ponownie wybuchła w Europie, przynosi poważne problemy w sektorze hodowlanym. Przedstawiciele z różnych krajów dzielili się informacjami na temat aktualnych wyzwań związanych ze szczepieniami, przypadkami zachorowań oraz działaniami podejmowanymi przez władze.

Holandia zwróciła uwagę na konieczność rozpoczęcia szczepień już teraz, ponieważ zwierzęta w lutym wychodzą na pastwiska, co zwiększa ryzyko rozprzestrzeniania się choroby na wiosnę. Władze holenderskie zostały poproszone o wsparcie w formie dotacji z UE, jednak do tej pory nie zdecydowały się na taki krok. Dodatkowo rynek wełny w Holandii jest słabo rozwinięty, co nie daje możliwości uzyskania dotowanych cen. Z drugiej strony ceny jagniąt utrzymują się na dobrym poziomie ze względu

**Zadanie „Działalność na forum europejskim 2024”
#FunduszePromocji**

na spadek pogłowia.

Choroba rozprzestrzenia się w postaci głównie serotypu 3, który odnotowano w krajach takich jak Belgia, Holandia, Francja, Niemcy, Dania, Szwecja, Czechy, Hiszpania i Portugalia, a także poza UE – w Norwegii, Szwajcarii i Wielkiej Brytanii. Należy podkreślić, że choroba ta jest klasyfikowana jako kategoria C, co oznacza, że każde państwo członkowskie zajmuje się nią na własną rękę, w tym w zakresie transportu i szczepień.

Obecnie dostępne są trzy rodzaje szczepionek, jednak różne kraje mają różne podejścia do ich stosowania, wprowadzając czasem odstępstwa od standardowych procedur. Francja zmaga się z poważnym problemem, gdyż serotyp 3 przekroczył granice kraju, obejmując zachodnią część oraz Masyw Centralny. Ponadto, na ich terenie występuje również serotyp 8, który charakteryzuje się wysoką śmiertelnością. Władze francuskie udostępniły bezpłatne szczepienia na serotyp 3, przeznaczając na ten cel 15 mln euro. Minister rolnictwa i premier odwiedzili regiony, aby zachęcać do dobrowolnych szczepień. Mimo że dostępne są państwowe ubezpieczenia obejmujące serotyp 8, śmiertelność nadal pozostaje wysoka – straty sięgają 20% stad. Choroba objawia się gorączką, a zwierzęta cierpią, co wpływa na efektywność leczenia, mimo prób stosowania środków przeciwzapalnych.

Belgia również notuje wiele przypadków, ale szczepienia przeprowadzane są na małą skalę, co ogranicza skuteczność ochrony. Rząd belgijski nie zareagował na obecną sytuację, co jest niepokojące dla sektora. Eksperci zalecają stosowanie szczepionek dwudawkowych, ponieważ szczepionki jednodawkowe wykazują niską skuteczność.

Włochy dominują serotypy 8 oraz inne, mniej wykrywalne. Kraj zmaga się z opóźnieniami w dostawach szczepionek, co jest związane z ubiegłorocznymi trudnościami transportowymi. Obecnie trwają szczepienia na serotyp 8, ale brak jest szczepionek na serotyp 3. Rząd włoski stara się edukować rolników i weterynarzy, prowadząc kampanie informacyjne oraz przeprowadzając analizy i testy PCR w promieniu 20 km od wykrytych ognisk.

W Wielkiej Brytanii brakuje obecnie rozmów z rządem na temat zarządzania sytuacją.

Niemcy zgłosiły wzrost liczby przypadków od czerwca do września, zarejestrowano około 11 tys. przypadków, głównie na południu, wschodzie i w środkowych Niemczech. Problemy były związane z opóźnieniami w dostarczaniu szczepionek, a termin ważności dostępnych preparatów upływa w grudniu. Władze przewidują dalsze trudności, ale szczepienia pomogły zmniejszyć śmiertelność. Koszty

szczepionek wahają się od 0,8 do 8 euro za sztukę, a niektóre rasy owiec poniosły szczególnie duże straty, w tym psy pasterskie, które miały chronić stada.

Sytuacja wymaga dalszej koordynacji działań, a także wsparcia finansowego, aby efektywnie zarządzać chorobą i zminimalizować jej wpływ na sektor hodowlany w Europie. Warto przypomnieć, że choroba niebieskiego języka (Bluetongue) to zakaźna, ale niezaraźliwa choroba wirusowa, która przenoszona jest przez wektory - owady z rodzaju *Culicoides*. Dotyka dzikie i domowe przeżuwacze, takie jak owce, kozy, bydło, bawoły, jelenie, większość gatunków afrykańskich antylop i wielbłądy. Większość zwierząt zakażonych wirusem Bluetongue nie wykazuje objawów, jednak u owiec, jeleni i dzikich przeżuwaczy choroba może być śmiertelna.

Wirus Bluetongue przenoszony jest przez owady, które zakażają się, żerując na zakażonych zwierzętach, a następnie roznoszą wirusa na inne wrażliwe osobniki. Zidentyfikowano 26 różnych serotypów wirusa BTV, a zdolność każdego z nich do wywoływania choroby znacznie się różni.

W Unii Europejskiej choroba ta jest klasyfikowana jako kategoria C, D i E, co oznacza, że nie ma obowiązkowych programów jej zwalczania. To, czy państwo członkowskie zdecyduje się na eradykację choroby na swoim terytorium, zależy od jego własnej decyzji. Każde państwo może wdrożyć środki mające na celu zapobieganie rozprzestrzenianiu się choroby, a także zdecydować, czy chce dążyć do uzyskania statusu wolnego od BTV.

Polityka UE dotycząca BTV obejmuje kilka kluczowych aspektów:

1. Transport zwierząt - Zasadniczo przepisy UE zabraniają przemieszczania zwierząt z krajów dotkniętych chorobą do innych państw członkowskich, jednak istnieją pewne wyjątki, które pozwalają na ruch zwierząt, jeśli spełnione są określone warunki zdrowotne, takie jak negatywne wyniki testów PCR czy dezynsekcja środków transportu.

2. Szczepienia - Szczepienia są kluczowym narzędziem w zwalczaniu BTV i umożliwiają bezpieczne przemieszczanie zwierząt zarówno między państwami członkowskimi, jak i do krajów trzecich. W związku z rozprzestrzenianiem się serotypu 3, państwa członkowskie współpracują ze sobą oraz z producentami szczepionek, aby zwalczać chorobę.

3. Finansowanie - Obecnie nie ma możliwości współfinansowania działań weterynaryjnych przez UE w ramach ogólnych programów weterynaryjnych. Choroba BTV nie została zakwalifikowana do dofinansowania na lata 2024 oraz 2025-2027.

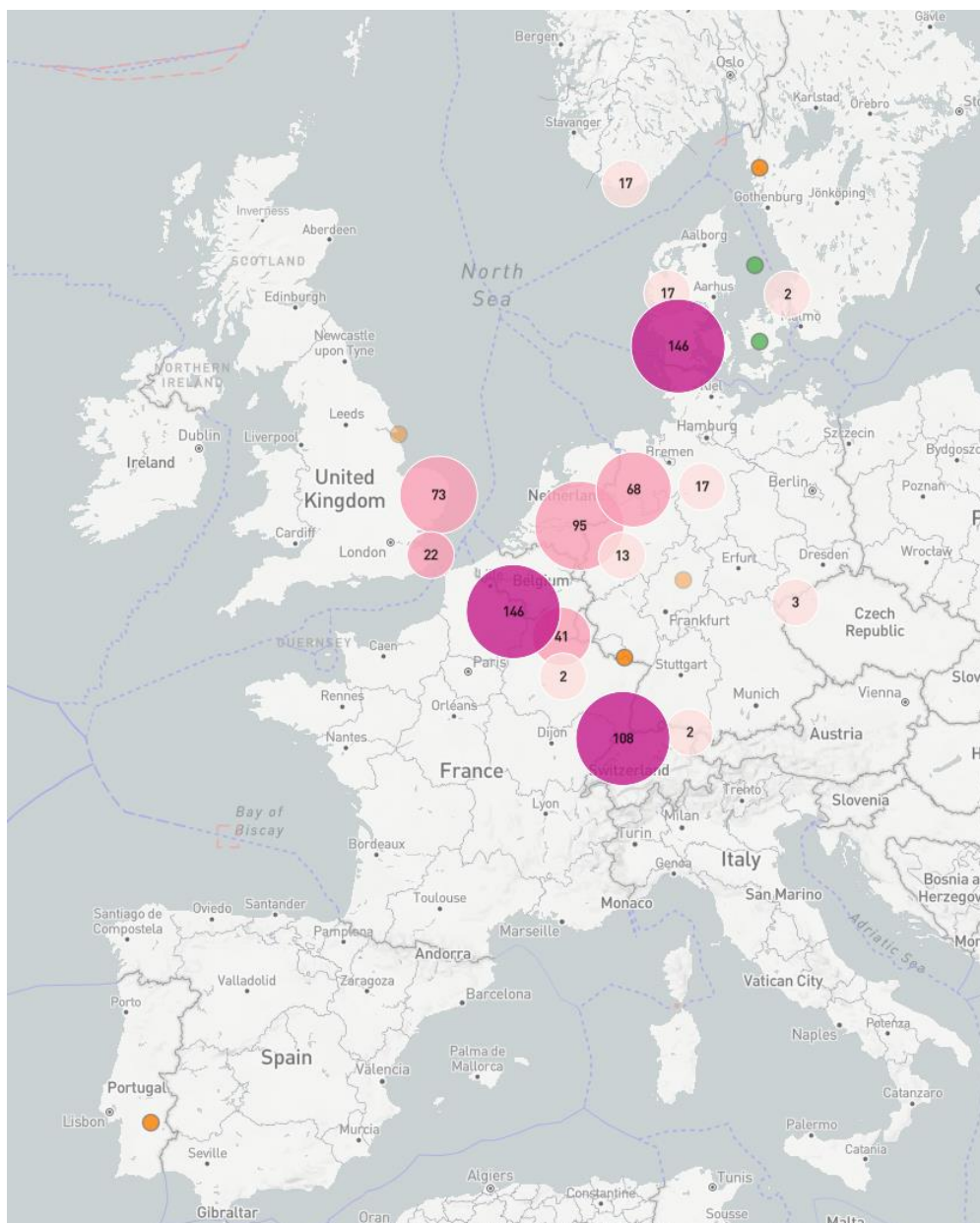
**Zadanie „Działalność na forum europejskim 2024”
#FunduszePromocji**

Serotypy wirusa i ich sytuacja w UE:

- Serotyp 3 rozprzestrzenił się w UE, odnotowano jego przypadki m.in. w Belgii, Holandii, Francji, Niemczech, Portugalii, Szwecji, Danii, Austrii i Czechach, a także poza UE - w Wielkiej Brytanii, Szwajcarii i Norwegii. Charakteryzuje się wyższą śmiertelnością niż inne serotypy, co prowadzi do poważnych strat produkcyjnych. W kilku krajach dostępne są różne szczepionki, które pomagają ograniczyć rozprzestrzenianie się tego serotypu, jednak skuteczność tych działań zależy od koordynacji pomiędzy państwami członkowskimi.

- Serotyp 8 występuje m.in. we Włoszech i Hiszpanii, a także we Francji, gdzie od września 2023 roku pojawiła się nowa, bardziej zjadliwa odmiana tego serotypu, znana jako FCO 8 - France 2023. Powoduje ona poważne objawy u owiec i bydła, w tym gorączkę i znacznie wyższą śmiertelność. Wcześniejsze odmiany tego serotypu były mniej szkodliwe, a nowe przypadki uznano za na tyle różniące się od poprzednich, że rozpatrywane są jako nowa choroba.

Wyzwaniem dla zarządzania BTV jest nie tylko zapewnienie odpowiednich szczepionek, ale także skuteczna dezynsekcja i monitorowanie rozprzestrzeniania się choroby. Choć szczepionki są dostępne, czas potrzebny na pełne rozwinięcie odporności po szczepieniu może wynosić do sześciu tygodni, co wymaga odpowiedniego planowania działań profilaktycznych.

Zadanie „Działalność na forum europejskim 2024”
#FunduszePromocji

- Spotkanie z UNAF, 8 października 2024, Copa-Cogeca

Spotkanie poświęcone było omówieniu wyzwań i perspektyw współpracy między UE a Ukrainą, w szczególności w sektorach cukru i drobiu, oraz analizie struktur rolniczych obu stron w kontekście procesu akcesyjnego Ukrainy do UE. Sekretarz generalna Copa-Cogeca, Elli Tsiforou, otworzyła

Zadanie „Działalność na forum europejskim 2024”
#FunduszePromocji

spotkanie, podkreślając znaczenie tego dialogu jako ważnego kroku na długiej drodze współpracy.

Mariia Didukh, dyrektor UNAF, przedstawiła strukturę rolnictwa na Ukrainie, przedstawiając zarówno wielkość gruntów rolnych, jak i ich strukturalne zróżnicowanie, wyjaśniając, że kraj charakteryzuje się znaczną koncentracją dużych przedsiębiorstw rolnych. Ukraina dysponuje 41,3 mln ha użytków rolnych, co stanowi jedną trzecią powierzchni gruntów ornych w całej UE. Większość gruntów powstała z dawnych kołchozów i sowchozów, które zostały przekazane na własność prywatną pracownikom i mieszkańcom wsi.

Wyjaśniła również, że ukraińskie gospodarstwa nie otrzymują dotacji, co przyczyniło się do rozwoju dużych, konkurencyjnych przedsiębiorstw, które działają bez wsparcia rządu. Dyskusja dotyczyła też różnic w strukturalnych systemach ziemskich między UE a Ukrainą. Od reformy z 2021 roku, grunty mogą nabywać osoby fizyczne oraz prawne będące obywatelami Ukrainy. Reforma rolna otworzyła rynek gruntów, jednak nadal obowiązują ograniczenia w sprzedaży ziemi cudzoziemcom. Od 2024 roku zarówno osoby fizyczne, jak i podmioty prawne będą mogły nabywać ziemię, ale tylko jeśli są obywatelami Ukrainy, a w przyszłości planuje się przeprowadzenie referendum, które rozstrzygnie możliwość zakupu ziem przez cudzoziemców.

W sektorze rolniczym wyróżniają się duże przedsiębiorstwa, które stanowią jedynie 2% wszystkich podmiotów, ale odpowiadają za 15% produkcji rolniczej i 50% produktów przemysłu spożywczego. Model współpracy dużych firm, takich jak Kernel, z mniejszymi rolnikami opiera się na kontraktach na dostawę surowców i wsparciu technologicznym. Ze względu na brak wsparcia państwa, wiele firm rolno-spożywczych angażuje się w poprawę warunków życia na wsi poprzez dobrowolne opłaty na rzecz infrastruktury.

Skutki wojny są widoczne w ukraińskim rolnictwie, gdzie straty wynoszą 83,1 miliarda dolarów, a blisko 5 mln ha ziemi jest zajętych przez Rosję lub pozostaje niezdatnych do użytkowania.

W porównaniu, w Unii Europejskiej prawie dwie trzecie gospodarstw rolnych to bardzo małe gospodarstwa (mniej niż 5 ha), generujące przychód poniżej 8 000 euro rocznie, jednak zajmują one zaledwie 10% powierzchni rolnej. Gospodarstwa te dominują w krajach Europy Wschodniej oraz w regionach śródziemnomorskich. Na przeciwnym biegunie znajduje się 4% gospodarstw o powierzchni powyżej 100 ha, które obejmują połowę powierzchni rolnej UE. Średnia wielkość tych gospodarstw wynosi od 166 ha w Finlandii do 604 ha w Czechach i na Słowacji. W tej grupie znajduje się 1% gospodarstw generujących ponad 500 000 euro rocznie, zajmujących 20% powierzchni rolnej.

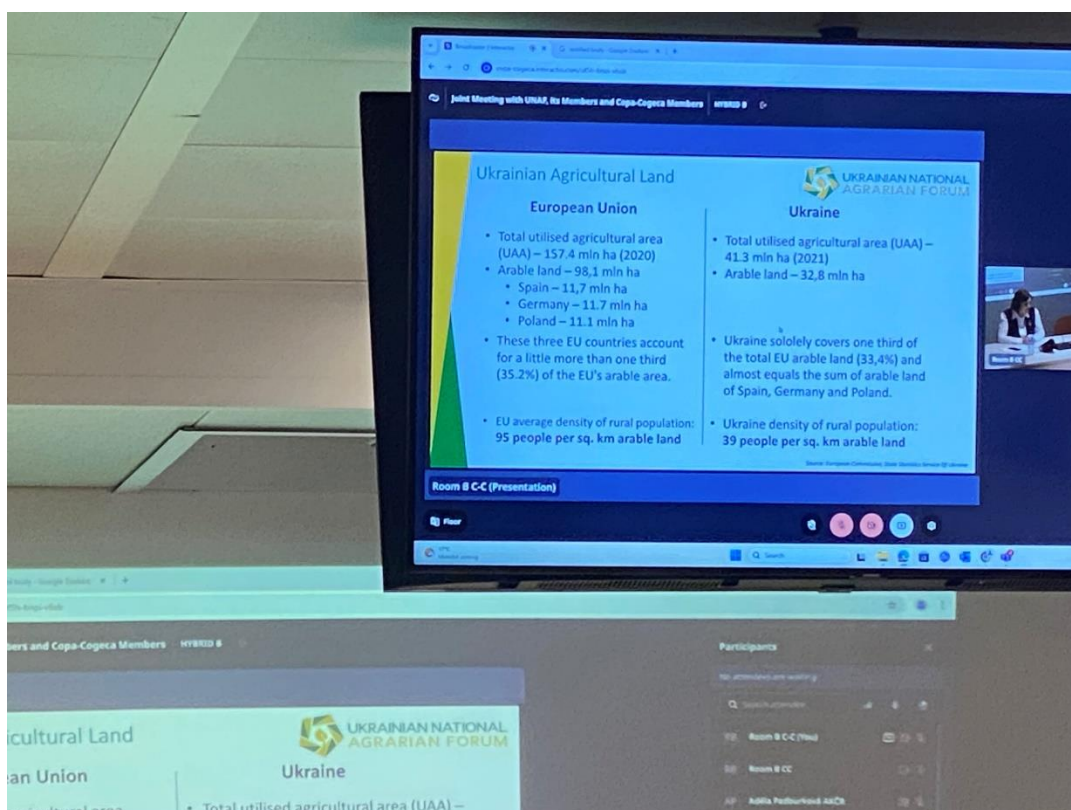
**Zadanie „Działalność na forum europejskim 2024”
#FunduszePromocji**

Zdecydowana większość gospodarstw w UE to gospodarstwa rodzinne. Gospodarstwa będące własnością podmiotów prawnych (rodzinnych lub nierodzinnych), których siła robocza to głównie pracownicy najemni, stanowią jedynie 3% liczby gospodarstw. Ich średnia powierzchnia wynosi 128 ha, średnia wartość produkcji to 337 000 euro, zajmują jedną czwartą powierzchni rolnej UE i generują prawie 30% wartości produkcji rolnej.

Brakuje natomiast danych dla całej UE na temat bardzo dużych gospodarstw powyżej 1 000 ha, które prawdopodobnie w większości nie są gospodarstwami rodzinnymi. Stanowią one mniej niż 1% liczby gospodarstw, ale zajmują około 15% powierzchni rolnej w Niemczech (średnia wielkość 1 618 ha) i w Rumunii (1 995 ha).

W drugim panelu omawiano sektor cukru. Elisabeth Lacoste, dyrektor CIBE, i Yana Kavushevska z Ukrtsukor zaprezentowały specyfikę struktur przemysłu cukrowego w UE i na Ukrainie, podkreślając odrębności systemów handlowych oraz wyzwań strukturalnych, z jakimi boryka się każdy z regionów. Trzecia sesja skupiła się na sektorze drobiu. Oleksandra Avramenko przedstawiła ukraiński sektor drobiu, podczas gdy Jean-Michel Schaeffer z Copa-Cogeca omówił struktury i wyzwania w UE.

Podsumowując, Elli Tsiforou zaznaczyła, że dalszy dialog jest kluczowy, by lepiej poznać się i zrozumieć. Mariia Didukh podkreśliła znaczenie współpracy i dialogu między sektorami, mimo że niektóre debaty mogą być trudne i prowadzić do nieporozumień.

Zadanie „Działalność na forum europejskim 2024”
#FunduszePromocji

- Spotkanie przygotowawcze do Grupy Dialogu Społecznego: Międzynarodowe aspekty w rolnictwie, 8 października 2024, Copa-Cogeca

Na spotkaniu omawiano przyjęcie porządku obrad i protokołów z poprzedniego zebrania grupy roboczej IAA z 10 kwietnia 2024 r. Przedstawiono aktualizacje dotyczące negocjacji i wdrażania umów handlowych oraz bieżących kwestii związanych z Chinami, Mercosurem, Indonezją, Indiami, Tajlandią i Filipinami, Wielką Brytanią oraz BTOM, ustawą rolną USA i Marokiem.

W części poświęconej dialogowi strategicznemu omówiono globalne przejście i politykę handlową, a także aktualny stan negocjacji i inicjatyw Światowej Organizacji Handlu dotyczących rolnictwa oraz standardów SPS/TBT.

W odniesieniu do Chin dyskutowano o trwających napięciach handlowych. We wrześniu 2023 r. Komisja Europejska rozpoczęła śledztwo w sprawie subsydiowania chińskich pojazdów elektrycznych. Większość krajów UE poparła ustalenia KE, że Chiny niewłaściwie subsydują ten sektor, co doprowadziło do nałożenia ceł. W odpowiedzi Chiny podejmowały kroki odwetowe, uderzając w eksport UE, w tym produkty takie jak alkohole, wieprzowina i nabiał, które mają dodatni bilans handlowy z Chinami.

**Zadanie „Działalność na forum europejskim 2024”
#FunduszePromocji**

W ramach trwających śledztw Chiny otworzyły postępowania dotyczące antydumpingu na europejskie alkohole i wieprzowinę. Na początku 2024 r. Chiny ogłosiły cła wstępne na europejskie alkohole, jednak na razie ich nie wdrożyły, próbując uniknąć eskalacji napięć przed głosowaniem ws. pojazdów elektrycznych. Ponadto w czerwcu 2024 r. wszczęto dochodzenie w sprawie europejskiego eksportu wieprzowiny, dotyczące głównych eksporterów, takich jak Hiszpania, Holandia, Dania i Francja. W sierpniu 2024 r. Chiny rozpoczęły również śledztwo dotyczące subsydiów UE dla przemysłu mleczarskiego, obejmujące wsparcie w ramach WPR i programów narodowych.

W sprawie Mercosuru, Unia Europejska i państwa Mercosuru osiągnęły porozumienie polityczne w 2019 r., ale wciąż napotykają sprzeciwy związane z brakiem równowagi w sektorze rolnym oraz standardami produkcji i kwestią wylesiania. Niemniej jednak KE dąży do zakończenia negocjacji i ogłoszenia porozumienia podczas szczytu G20 w listopadzie 2024 r.

Dalsze negocjacje dotyczą Meksyku, gdzie brakowało postępu z powodu małego zaangażowania strony meksykańskiej, choć nowy rząd Meksyku może przynieść zmianę. Porozumienie z Indiami jest najbardziej ambitne, choć napotyka trudności w sektorze rolnym. Trwają także rozmowy z Indonezją, gdzie spory dotyczące ochrony rynku oraz kwestii związanych z olejem palmowym spowalniają postępy.

Odnosząc się do relacji z Wielką Brytanią, omówiono opóźnienia w wprowadzaniu kontroli granicznych i dalszy przegląd umowy o handlu i współpracy, który ma się odbyć w 2026 r. W Stanach Zjednoczonych dyskutowano o konieczności uchwalenia nowej ustawy rolnej, której brak zagraża ważnym programom wsparcia rolnictwa.

W odniesieniu do Maroka, Trybunał Sprawiedliwości UE anulował umowy handlowe dotyczące produktów z Sahary Zachodniej, co spowodowało konieczność nowego oznakowania pochodzenia produktów. Rząd Maroka zapowiedział szczegółową analizę wyroku.

Podczas strategicznego dialogu dotyczącego przyszłości rolnictwa omówiono kluczowe cele handlowe, takie jak zgodność polityki handlowej z polityką zrównoważonego rozwoju, wzmocnienie równych warunków konkurencji między UE a innymi krajami oraz rewizję metod oceny skutków. Przygotowano również dokument na temat przyszłości handlu produktami rolno-spożywczymi, który zawiera opcje polityczne i propozycje wzmocnienia roli unijnych rolników i spółdzielni w handlu międzynarodowym.

W odniesieniu do WTO podsumowano wrześniowe forum publiczne z licznymi sesjami na temat

**Zadanie „Działalność na forum europejskim 2024”
#FunduszePromocji**

rolnictwa oraz omówiono propozycje Brazylii dotyczące zrównoważonego rolnictwa w systemie wielostronnym.

Zadanie „Działalność na forum europejskim 2024”
#FunduszePromocji

- Grupa Dialogu Społecznego: Międzynarodowe aspekty w rolnictwie, 9 października 2024, online

Na spotkaniu poświęconym międzynarodowym aspektom rolnictwa omówiono najważniejsze kwestie związane z rozwojem handlu rolno-spożywczego UE oraz aktualne trendy w tym zakresie. W szczególności skupiono się na handlu UE z głównymi partnerami, gdzie zauważono wyraźny wzrost wartości eksportu, zwłaszcza w takich kategoriach jak oliwa z oliwek i kakao, co wiąże się głównie ze wzrostem cen, ale także z większymi wolumenami. Z drugiej strony, zauważono spadek wartości eksportu zbóż, pomimo 8-procentowego wzrostu wolumenu eksportu pszenicy. Produkty takie jak wino i świeże produkty mleczarskie oraz mleko w proszku zanotowały spadki w zakresie wolumenów eksportowych, podczas gdy import kawy i kakao wzrósł znacząco. W kontekście importu zbóż zaobserwowano spadek zarówno wolumenów, jak i cen, natomiast import olejów roślinnych wzrósł.

Istotnym punktem dyskusji były także aktualizacje dotyczące spotkań Ministrów Rolnictwa grup G7 i G20. W roku 2024 prezydencję G7 sprawuje Japonia, która zorganizowała największe do tej pory ministerialne spotkanie, umożliwiające Włochom promocję sektora rolno-spożywczego. Głównymi tematami były kwestie oznaczeń geograficznych (GIs), rolnictwa ekologicznego oraz promocja dziedzictwa kulinarnego. Nowością było także zaproszenie do współpracy młodzieży oraz krajów afrykańskich, co miało na celu zacieśnienie współpracy z partnerami z G20. Natomiast w G20 prezydencja Brazylii po raz pierwszy od 2021 roku doprowadziła do przyjęcia wspólnego komunikatu ministerialnego, co było szczególnie ważne w kontekście kwestii rybołówstwa oraz wsparcia dla małych i rodzinnych gospodarstw rolnych. W 2025 roku Kanadę jako gospodarza szczytu G7, prawdopodobnie czeka spokojniejsza prezydencja, natomiast prezydencja G20 przypadnie po raz pierwszy Afryce, gdzie priorytetami będą kwestie bezpieczeństwa żywnościowego i budowanie zdolności produkcyjnych w regionach zależnych od importu żywności.

Podczas spotkania omówiono także kluczowe aspekty związane z rynkiem azjatyckim, szczególnie z krajami o dużym potencjale eksportowym dla UE, jak Indie, Indonezja czy Tajlandia. Wspomniano, że region Azji i Australii zamieszkuje ponad połowa światowej populacji i odpowiada on za ponad 30% światowej gospodarki, co czyni go strategicznym dla eksportu produktów rolno-spożywczych UE. Omówiono również postępy w negocjacjach handlowych z poszczególnymi krajami, m.in. Australią, Indiami, Indonezją, Tajlandią oraz Malezją. Negocjacje z Australią dotyczą głównie dostępu do rynków dla produktów takich jak mięso wołowe i cukier, natomiast UE stara się uzyskać lepszy dostęp do rynku towarów przemysłowych oraz zabezpieczyć ochronę oznaczeń geograficznych. W przypadku Indii negocjacje obejmują kwestie takie jak dostęp do rynku oraz ochrona oznaczeń

geograficznych, co odzwierciedla rosnące zainteresowanie UE tym rynkiem. Wspomniano także o zakończonych negocjacjach z Nową Zelandią, gdzie umowa o wolnym handlu weszła w życie w maju 2024 roku, a także o rozwoju relacji handlowych z Japonią, Singapurem i Wietnamem.

Innym istotnym obszarem omawianym podczas spotkania była polityka sąsiedztwa i rozszerzenia UE. W przypadku Ukrainy i Mołdawii dyskutowano o dalszym liberalizowaniu handlu oraz mechanizmach wsparcia, które mają na celu zwiększenie stabilności gospodarczej tych krajów i przybliżenie ich do pełnej integracji z UE. UE wprowadziła środki autonomiczne, które umożliwiły znaczący wzrost importu cukru z Ukrainy, co jednak wpłynęło negatywnie na rynki wewnętrzne UE, szczególnie w krajach graniczących z Ukrainą. Omówiono także kroki, które UE podejmuje, aby zrównoważyć interesy wewnętrznych producentów cukru z zobowiązaniami handlowymi wobec Ukrainy. Poruszono także kwestie związane z Rosją, gdzie UE nałożyła 14 pakietów sankcji, jednak nie obejmują one produktów rolno-spożywczych, co ma na celu minimalizację wpływu na globalne bezpieczeństwo żywnościowe.

W dalszej części spotkania przedstawiono strategię AnimalhealthEurope, która reprezentuje przemysł zdrowia zwierząt i jest zaangażowana w zapewnienie dostępności produktów zdrowotnych dla zwierząt na terenie Europy. Organizacja ta dąży do poprawy zdrowia zwierząt poprzez innowacje i zwiększenie dostępności medykamentów weterynaryjnych, co jest kluczowe dla zapewnienia bezpieczeństwa żywnościowego i zdrowia publicznego, zwłaszcza w kontekście rosnącej oporności na antybiotyki (AMR). Omówiono też znaczenie tzw. klauzul lustrzanych, które wprowadzają przepisy w zakresie importu produktów pochodzenia zwierzęcego z krajów trzecich, mając na celu ochronę zdrowia zwierząt i ludzi.

Na koniec zaprezentowano aspekty dotyczące biokontroli, czyli metod ochrony roślin, które są alternatywą dla tradycyjnych środków ochrony roślin i bazują na naturalnych substancjach, mikroorganizmach oraz półchemicznych związkach. Organizacja IBMA, która reprezentuje przemysł biokontroli, dąży do promowania zrównoważonego rolnictwa, które jest mniej szkodliwe dla środowiska i wspiera zdrowe systemy żywnościowe. Dzięki rosnącemu zainteresowaniu biokontrolą rynek ten osiągnął już wartość ponad 1,6 miliarda euro i obejmuje około 10% rynku ochrony roślin w Europie. IBMA podkreśla rolę innowacji w tym sektorze oraz wzrost znaczenia małych i średnich przedsiębiorstw w jego rozwoju, co pokazuje, że alternatywne metody ochrony roślin mogą być nie tylko ekologiczne, ale również ekonomicznie opłacalne.

Spotkanie podkreśliło rosnącą złożoność międzynarodowego rynku rolno-spożywczego oraz wyzwania i szanse, które stoją przed UE w kontekście negocjacji handlowych, polityki sąsiedztwa oraz zrównoważonego rozwoju rolnictwa. Podczas spotkania przedstawiciele sektora rolnego wyrazili swoje niezadowolenie z niewłaściwego podejścia Komisji do ochrony sektora rolniczego. Sektor uważa, że przedstawienie jego sytuacji jest niesprawiedliwe, a Komisja Europejska powinna bardziej chronić interesy rolników. Doceniono jednak nowe podejście dialogu strategicznego, które stanowi odejście od wcześniejszego, narzuconego z góry podejścia, ale wskazano na wiele nierozwiązanych kwestii. Główne uwagi sektora rolniczego dotyczyły:

- Niesprawiedliwego podziału wartości w łańcuchu dostaw – rolnicy potrzebują większego udziału w wartości łańcucha, a także okresu stabilności i nadziei w swojej działalności.
- Przesadnej biurokracji i złożoności przepisów – nadmiar przepisów generuje ogromne koszty na poziomie gospodarstw i jest barierą dla nowych oraz obecnych rolników.
- Potrzeby wsparcia dla różnorodności produkcji rolnej w UE – codziennie z działalności wypada około 1000 gospodarstw, co zagraża przyszłości unijnego rolnictwa. Sektor rolny oczekuje konkretnych działań Komisji w tej kwestii.
- Negatywnych skutków umowy Mercosur – sektor rolniczy wyraził rozczarowanie, że rolnictwo nie jest częścią negocjacji dotyczących Mercosur. Uznano, że umowa Mercosur jest sprzeczna z polityką UE, ponieważ nakłada się coraz większe wymagania na rolników z UE w kwestii emisji, podczas gdy importowane produkty pochodzą od producentów z krajów o mniej rygorystycznych przepisach środowiskowych, co prowadzi do tzw. "wycieku węgla".

Sektor rolny apelował do Komisji o większą ochronę interesów rolników oraz o stworzenie warunków do zachęcania i zatrzymywania rolników w branży poprzez zmniejszenie obciążeń administracyjnych i zapewnienie sprawiedliwego udziału w wartości łańcucha dostaw.

0106ME09 - MEETING OF THE CIVIL DIALOGUE GROUP ON INTERNATIONAL ASPECTS OF AGRICULTURE
AB-1D

Welcome to the *CIVIL DIALOGUE GROUP*

INTERNATIONAL ASPECTS OF AGRICULTURE
HYBRID Meeting
CCAB room 1.D

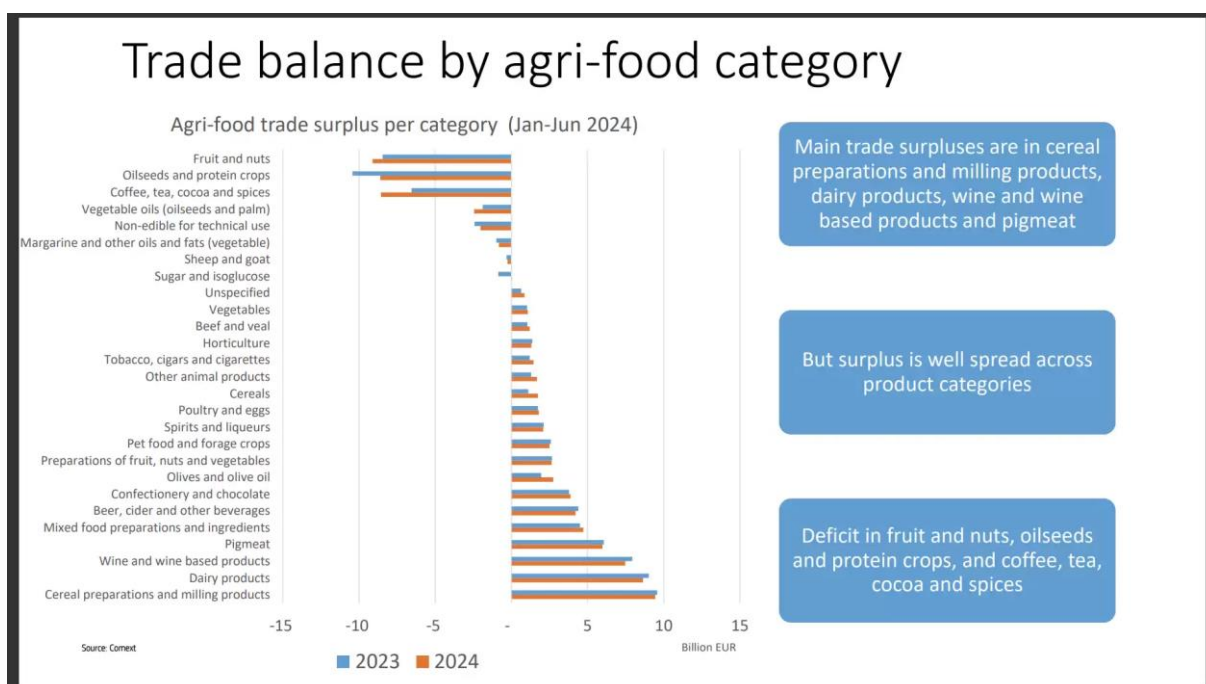
on 9 October 2024 from 09:30 to 17:30

Chair: Ms Agata GALINSKA, Head of Unit
DG AGRI G1 – Global Issues, WTO and relations
with ACP

AGRI G1- ILLANAS Marina (Presentation)

PRESIDENT

(SCIC) Video Room

0106ME09 - MEETING OF THE CIVIL DIALOGUE GROUP ON INTERNATIONAL ASPECTS OF AGRICULTURE
AB-1D

INTERNATIONAL ASPECTS OF AGRICULTURE
HYBRID Meeting
CCAB room 1.D

3. Strategic Dialogue on the future of EU agriculture,
final report: relevance for agri-food trade

Ms Catherine Geslain-Lanéelle, Director
DG AGRI Directorate A – Strategy & Policy analysis

AGRI G1- ILLANAS Marina (Presentation)

COMMISSION

PRESIDENT

(SCIC) Video Room

Zadanie „Działalność na forum europejskim 2024”
#FunduszePromocji

- Przygotowanie materiału na konferencję Agricultural Cooperation Conference in Tartu, Estonia, 10 października 2024

Poniżej treść przygotowanego materiału – materiał w języku angielskim:

Speaking Note - Agricultural Cooperation Conference in Tartu, Estonia, 10 October 2024

1. Introduction

- Good morning everyone. It is a pleasure to be here today to present at today's event.
- Sustainability is a topic of great importance to all of us, whether this be economic, environmental or social. By achieving sustainability in agriculture, we can guarantee not only the future of rural areas but also play our part in the fight against climate change.
- So in today's presentation, I will talk to you about agri-food cooperatives in sustainability and I would like to start by introducing Cogeca.

2. Cogeca – Mission

- Copa and Cogeca are the united voice of farmers and agri-cooperatives in the EU.
- Cogeca is the voice of agricultural cooperatives in the agri-food, forestry and fisheries sectors in Europe.
- Its mission is to ensure that the EU's agriculture and agri-food sector is competitive, innovative and viable, ensuring food security for 500 million people across Europe.
- Our primary objective is to promote the voice of farmers and agricultural cooperatives in Europe in order to influence EU decision-making.

Zadanie „Działalność na forum europejskim 2024”
#FunduszePromocji

- Since 1962, Cogeca has been working hand in hand with Copa, the organisation representing 23 million European farmers and their families.
 - The two organisations share a common Secretariat based in Brussels, which works through almost 50 working groups dealing with both sectoral policies and cross-cutting issues that concern our entire sector.
3. Number of agri-cooperatives across the EU
- Today, in the EU, we have 22.399 agri-cooperatives.
 - Our cooperatives empower almost 7 million farmer-members. Some of these farmers have cooperatives memberships in two or more cooperatives specialized in different primary sectors or providing different services.
4. Number of farmer-members and employees of cooperatives
- Our enterprises also provide employment to 600.000 men and women in the EU.
 - As you can see there are great differences in numbers in the different members States, which derive from the different levels of integration achieved in different countries. Such levels of integration, result in a direct link with the growth of the agri-cooperatives and the market shares that they retain in their own countries.
5. Market share of cooperatives across the EU
- As you may know, different levels of market shares held by agri-cooperatives across the EU derive especially from their different levels of integration. Such integration is at the basis of different models that are key for the strategic development of cooperatives.
 - In the Nordic countries we have a high level of integration and a small number of highly specialised and large scale agri-cooperatives.
 - By contrast, in the southern EU countries: we see high levels of fragmentation, integration through second degree cooperatives and a more limited economic dimension.
 - On the other hand, we need to point out that in the newer Member States, we have a quite limited development of agri-cooperatives, especially due to historical reasons.
6. The EU agri-food value chain and the importance of farmer cooperatives
- I will now briefly turn to the role of agricultural cooperatives in the value chain.

- In order to understand the important role of these cooperatives, it is essential to explain how the agri-food value chain works at European level and how it is organised at European level.
- There are some 10 million small-scale and fragmented farms in the EU, owned by some 23 million farmers and their families.
- What is key to underline, however, is that there are only a few large processing companies, which generate 90% of the total turnover. Together with a few large food and beverage retail players operating as a bloc, they dominate the market and guard it jealously, thus being able to corner 500 million individual consumers.
- Only through horizontal cooperation between farmers can this economic asymmetry within the food supply chain be rebalanced.
- Moreover, alliances are now being forged between these large-scale retail players in order to further strengthen their purchasing power.
- Indeed, thanks to agricultural cooperatives, farmers enjoy better access to the market, for example through concentration of supply or joint marketing and distribution.
- Most importantly, they are able to strengthen their contractual position vis-à-vis the buyers of their products and also the suppliers of agricultural inputs. Also, through cooperation, farmers make their production more efficient, thanks to easier access to know-how or risk management mechanisms, and make more efficient use of resources.

7. The importance of farmers cooperation is recognised by the CAP

- In this slide, I will briefly discuss the role that EU legislators attribute to cooperation among farmers.
- Contributing to the achievement of the objectives of the CAP is one of the basic functions that EU legislators expect from farmer-to-farmer cooperation.
- The CMO Regulation (Art. 152) foresees the possibility for Member States to recognise Producer Organisations (or POs) which:
 - are made up of producers
 - respect democratic principles;
 - carry out joint activities;
 - pursue certain objectives.
- This recognition is based on the general purpose of helping farmers to achieve the objectives of the CAP. A PO is therefore recognised because its actions lead to the

implementation of certain activities, which in turn leads to a significant increase in efficiency, making the PO's activities contribute to the objectives of the CAP.

- Thanks to the recognition given to a PO, farmers can:
 - obtain European funding (operational programmes; support for the creation of new POs, especially in the "newer" Member States);
 - enjoy greater visibility and a better reputation in the eyes of other operators in the food supply chain and national authorities;
 - enjoy legal certainty and certain competition exemptions.
- Overall, there are many elements in the new CAP rules that will allow Member States to boost cooperation between farmers through POs and thus also cooperatives. We are fully confident that these measures can have a decisive impact in addressing the main challenges that arise due to the structure of the food supply chain.
- Having provided an overview of Copa-Cogeca and the European agri-cooperative movement, I will now turn to the next part of my presentation, which focuses on sustainability-related policy challenges we face.

8. Policy priorities at EU level and effects on the agri-food sector: the sustainability challenge

- On the slide, you can see policy priorities, that represent a comprehensive approach to sustainability, addressing environmental, economic, and social dimensions. By embedding sustainability within the agri-food sector, the EU is working to ensure a resilient food system that meets both current needs and future demands.
- The EU's policy priorities emphasize a holistic approach to sustainability, directly impacting the agri-food sector through targeted actions that address environmental, economic, and social challenges.
- Key initiatives include the shift to a circular economy, aiming to reduce waste and enhance resource efficiency across production processes, and the preservation of EU natural capital, which protects biodiversity and ensures healthy ecosystems vital for agriculture.
- The commitment to achieving carbon neutrality drives policies that encourage low-carbon farming practices, while the promotion of clean, reliable, and affordable energy supports the sector's transition to renewables, thereby lowering its carbon footprint.
- Additionally, the ambition for a zero-pollution Europe enhances soil, water, and air quality, creating a healthier foundation for food production. The Farm to Fork Strategy further

strengthens the EU's food system by promoting sustainable practices from production to consumption, aiming for food security and reduced waste.

- Rural transformation and the modernization of the Common Agricultural Policy (CAP) support resilient rural economies and sustainable farming, equipping farmers with the tools needed to meet environmental and social goals.
- Together, these priorities aim to establish a sustainable, resilient, and equitable agri-food sector, aligned with the Sustainable Development Goals and equipped to meet the demands of a greener future.

9. Agri-food cooperatives: a tool to holistically address the three pillars of sustainability

- A whole segment of the economy is made up of entities that aim to increase social inclusion and reduce inequalities while creating economic value.
- Social economy organisations, such as different types of cooperatives, associations, foundations, mutuals and social enterprises, are developing rapidly all over the world.
- Although their measurement remains a challenge at both national and international levels, existing evidence suggests that they are dynamic agents that help local and national economic development and contribute to inclusive growth and shared prosperity through job creation, reintegration of vulnerable people into society and the labour market, and environmental sustainability.
- Agrocoops place sustainability and resilience at the centre of their concerns.
- Agrocoops are successful business entities and people-centred enterprises. They promote equity and equality. They represent a model of success in which business efficiency is combined with the values of solidarity, responsibility and social cohesion'.
- Although Social Economy enterprises are present in all economic sectors, it is worth highlighting the weight of this type of enterprise in the agri-food sector.
- In fact, a recent study carried out by CEPES, the Spanish Confederation of Social Enterprises, in providing information on the most relevant Social Economy companies in Spain, highlights the fact that agri-food cooperatives dominate the ranking of the most relevant Social Economy companies.

10. Role of agri-coopératives in meeting the 17 Sustainable Development Goals (SDGs) of the UN

- When we think of sustainability, whether in terms of the UN Sustainable Development Goals or

the European Green Pact, we often mistakenly believe that only environmental sustainability is important.

- But sustainability is not only environmental, it is also social and economic.
- If we take the UN Sustainable Development Goals as a prominent example, we actually see that most of them are relevant to social issues:
 - Goal 1, no poverty
 - Goal 2, zero hunger
 - Goal 3, good health and well-being
 - Goal 4, quality education
 - Goal 5, gender equality
 - Goal 6, safe drinking water and sanitation
 - Goal 7, affordable and clean energy
 - Goal 8, decent work and economic growth
 - Goal 9, industry, innovation and infrastructure
 - Goal 10, reducing inequalities
 - Goal 11, sustainable cities and communities
 - Goal 12, responsible consumption and production
 - Goal 16, peace, justice and strong institutions,
- All the goals I have just mentioned, most of the SDGs, are related to social sustainability.
- Cooperatives, as one of the most important actors in the social economy, have a crucial role to play in promoting social sustainability.
- European agri-food co-operatives have built resilient business models that enable the business and its farmers to prosper and grow.
- Agricultural co-operatives always strive to create sustainable value for all their stakeholders: their farmer members, their employees, consumers and business partners, and most importantly, the environment and communities in which they operate.

11. The climate ambitions of EU agri-cooperatives

- Over the past five years, EU policymaking affecting all sectors has been greatly shaped by the European Green Deal.
- For European agriculture, the Green Deal has had a great impact on our work, from the functioning of the CAP to the demands placed on our farmers and cooperatives.
- Ensuring environmental sustainability and building resilience to climate change is a major

**Zadanie „Działalność na forum europejskim 2024”
#FunduszePromocji**

priority for Copa-Cogeca members.

- European agriculture is already among the most advanced in terms of its commitment to climate and the environment but we are prepared to go even further, in line with the ambitions of the Green Deal.
- After all, we are and will always be the first to be affected by climate change and the impact on our production caused by extreme weather events in recent years could not make this more clear.
- There are no climate deniers among the farming community, and we are all trying to take action on our farms and in our cooperatives.
- Nevertheless, ambition alone does not achieve results and we need the capacity to make the necessary investments, while ensuring both food security and the future for our rural communities.
- This brings me to the specific role of cooperatives in achieving agricultural sustainability.
- Their role in contributing to the Green Deal and sustainability is clear when we examine the 2nd Pillar of the CAP.
- In short, Pillar II of the CAP contributes to sustainable rural development through 3 long-term objectives
 - fostering the competitiveness of agriculture and forestry (or economic development);
 - ensuring the sustainable management of natural resources and climate action (or environmental development); and
 - achieving a balanced territorial development of rural economies and communities, including the creation and maintenance of employment (or social development).
- As farmer-owned enterprises that address imbalances between producers and retailers in the supply chain, allow farmers to better manage their land over the long term, and which play an essential role in the rural communities they serve, it is clear that cooperatives have an essential role to play in responding to the sustainability objectives of the European Union, whether this be economic, environmental or social.
- European cooperatives are implementing a variety of sustainability measures to reduce their environmental impact and enhance resource efficiency across the agri-food sector. Key actions include reducing emissions through advanced pathways, lowering energy consumption with renewable technologies, and improving logistics with smarter, shorter supply chains. They are also advancing bio-economy solutions to promote a circular economy, optimizing water usage through innovative management and recycling practices,

**Zadanie „Działalność na forum europejskim 2024”
#FunduszePromocji**

and actively working to reduce food loss and waste. These initiatives collectively contribute to a more resilient, resource-efficient, and environmentally sustainable agri-food sector across Europe.

12. Opportunities for agri-cooperatives

- Given our advantageous position in the social economy, it is important for us to find opportunities for agricultural cooperatives by measuring the true impact of our activities.
- In this way, we can mitigate the negative externalities of our activity, while taking advantage of the positive externalities.
- The good news is that Cogeca members are already involved in this work, and here are two examples of projects in which we are engaged. First, FoodCost, which aims to redefine the value of food.
- The second example I will give is AgriCoopValue. The aim of this project is to visualise the value that agri-food cooperatives generate, beyond accounting data and jobs. As a result of this project, the social value of agri-food cooperatives can be measured with the use of a new and standardised methodology.
- The cooperative business model, with its member-driven structure and focus on shared values, inherently addresses various externalities through its core principles. By prioritizing social, environmental, and economic well-being alongside profitability, cooperatives naturally work to mitigate negative externalities such as environmental degradation and social inequality.
- This model encourages sustainable practices, community investment, and resource conservation as part of everyday operations, rather than as afterthoughts. When it comes to externalities along their value chains, cooperatives can further reduce negative impacts by promoting responsible sourcing, reducing waste, and lowering carbon footprints through collective action and shared infrastructure.
- At the same time, cooperatives create and amplify positive externalities by reinvesting profits into local communities, providing fair wages, and fostering social cohesion. Truly accounting for these inherent benefits would mean recognizing the cooperative model not only for its economic outputs but also for its role in enhancing social capital, environmental stewardship, and long-term resilience, thus highlighting the broader, positive impact cooperatives have on society and the environment.

13. Strategies for internalising the externalities of agri-cooperatives

- What is needed? Internalising externalities. What do I mean by internalising externalities? Simply put, it means that we must incorporate the external costs or benefits of our economic activity into our decision-making processes, both for ourselves and for the communities we serve.
- Internalising externalities into policy and business based on harmonised methodology and data is key.
- As agricultural cooperatives, we are deeply rooted in our rural communities and must take into account the external impact of our activities.
- Here you can see examples of externalities, be they environmental, economic or social.
- Environmental externalities include issues we all know about the land we depend on as farmers, here you can see some examples:
 - Climate change
 - Acidification and eutrophication
 - Particulate matter
 - Water stress
 - Land use and land transformation
 - Direct effects on biodiversity and ecosystems
 - Toxicity
 - Depletion of non-renewable resources
 - Ozone and radiation
- As agricultural cooperatives, deeply rooted in our rural communities and focused on the long term, we understand the importance of good management of our land to ensure future food production. This long-term approach is what sets us apart from other companies and is also one of our key strengths. This includes actions to prevent and mitigate the effects of climate change, but also to ensure that our use of natural resources and treatment of farmland is sustainable.
- Social externalities can include:
 - Labour rights and conditions
 - Local community rights and welfare
 - Equity
 - Infectious diseases

- Health effects of diet
 - Food safety
 - Consumer rights
 - Animal welfare
- As actors in the social economy, agricultural cooperatives are not only committed to good working conditions for their employees, but also to ensuring that their products contribute to a healthy diet for consumers, to food security and to the cultural fabric of rural areas. In this sense, agro-cooperatives are essential actors for the social sustainability and the soul of the areas in which they exist.
- The following types of externalities are focused on economic sustainability:
 - Income transfers
 - Indirect effects (innovation, knowledge, human capital, network effects)
 - Market and institutional structure effects
 - Employment effects
 - Effects on transaction costs
- Agricultural cooperatives operate and compete in the marketplace with other businesses, so their economic success is essential for their long-term survival. Farmers deserve a fair income for their work, not only for their quality of life, but to ensure that farming remains a viable occupation. Agricultural cooperatives can make this a reality because, through cooperation, farmers are stronger.
- The bargaining power of an agro-cooperative with larger players in the value chain is greater than that of a lone farmer, and cooperatives can harness this power to secure better prices for their farmers, provide employment opportunities and invest in innovation for better, more efficient and more sustainable production.
- Now that I have outlined the different types of externalities, i.e. the impacts of business activities on society, the next question is how do cooperatives respond with their actions?
- Here you can see 5 ways in which cooperatives can internalise their externalities:
- Firstly, product and process innovation in the value chain, for example:
 - Agricultural cooperatives are active players in the circular economy.
 - They also contribute greatly to eco-innovation and to the conservation of natural environments for future generations.
- Secondly, reorganisation of the value chain/legal form
 - Another key feature of cooperation is the formation of networks with other

- cooperatives, thus sharing resources, knowledge and skills with each other.
 - Agricultural cooperatives can also merge and form larger cooperatives.
 - Thirdly, Measurement and accreditation tools
 - It is essential that we are able to measure the impact of our work.
 - For this we need instruments to measure our sustainability and accounting instruments.
 - Fourth Consumer/market recognition
 - It is through measuring our impact, we can benefit from recognition of consumers and the market, reaping the rewards for our work.
 - Such recognition can be achieved through certification of products and ensuring corporate social responsibility.
 - Finally, funding and innovation in sustainability are essential for us to have a greater impact in the long term.
14. Concrete examples of what our agri-cooperatives are already doing for sustainability
- Having already introduced to Copa-Cogeca, the European agri-cooperative movement and the policy context around sustainability that drive our work at the EU level, I can now move onto the next part of my presentation, focusing on the climate actions of agri-cooperatives.
 - I will now give you a short overview of examples of cooperative, which demonstrate to us that sustainable growth can be achieved while safeguarding the social and economic wellbeing of farmers.
 - My first example to discuss takes us to Italy, where I will talk briefly about efforts of Italian cooperators to make the wine sector fit for the circular economy, which is one of the main commitments of the Green Deal.
15. Caviro
- The Caviro cooperative was founded in 1966 in the Emilia Romagna region of Italy and has grown to become Italy's largest wine cooperative.
 - In recent years Caviro has invested over 100 million euros to build a new circular economy model, preserving the value of natural resources. These investments have focused on recycling and regeneration of products and materials from the vineyards to allow the cooperative to reduce its use of raw materials and energy at source.

- This investment has allowed Caviro to achieve 3 strategic objectives concerning its production chain:
 - cost reduction of the entire supply chain from the field to wines for consumption,
 - automation for the optimization of processes, and
 - recovery and enhancement of by-products.
- The main processes on which major innovations have been made through Caviro's investments are water and energy.
- At the level of vineyards, optimizations have been developed resulting in an increase in mechanization, the reduction of traditional chemical treatments, and reduction of traditional irrigation systems towards targeted systems. Having combined these optimisations with organic fertilization using compost to improve the land, has resulting in a reduction in water use.
- Furthermore, in Caviro's Forlì winery, the largest bottling site in Italy, a plant has been constructed that recovers waste waters from production processes. As a result, water is now filtered and purified, which restores it to drinking quality. Water that is not potable is not wasted, as it can be used for non-food uses such as irrigation and for fire-fighting systems.
- This innovation allows the cooperative to increase its environmental sustainability, and reduces risks to production in case of water scarcity.
- In short, this new water recovery plant allows for the production of 9,000 litres of drinking water an hour, with an annual potential of approximately 75 million litres. Overall, this plant will allow Caviro to reduce groundwater extraction by 35%.
- Additionally, Caviro has invested in the sustainable processing of wine. From the processing, tons of raw materials are obtained, such as lees and grape seeds, ready to be transformed into ingredients and products. Furthermore derivatives in the supply chain are rich in organic and nutritional substances which can generate added value instead of ending up as environmentally damaging waste.
- These derivatives can ultimately be used to produce biogas, thermal and electric renewable energy and natural soil improvers which return to the fields, bringing back the fundamental nutrients and closing the cycle.
- Having already achieved electrical and thermal self-sufficiency, Caviro has decided to undertake the production of advanced biofuels, i.e. generated and produced from biogas.
- Caviro has therefore designed and built two biogas-to-biomethane upgrading plants which

receive the biogas generated in anaerobic digestion and purify it through a series of filters, to then separate the methane and carbon dioxide, resulting in a high-quality biofuel. This technology exploits the physical properties of gases and does not require the use of potentially harmful chemical reagents.

- Since their start-up in 2019, the Caviro plants annually produce enough biomethane to meet the energy needs of approximately 18,000 cars on average. The plant is the first and largest in terms of size built in the agro-industrial sector in Italy.
- Overall, Caviro is an excellent example of cooperatives innovation that Cogeca works to promote. This innovation is possible due to the structure and values of cooperatives which, being present throughout the whole supply chain, are able to combine the efforts of farmer members, use their knowledge of the local environment and come up with ingenious solutions where efficiencies can be made, resulting in reduced waste, better environmental outcomes and economic benefits for the farmers.

16. Hemp Cooperative (Ireland)

- Moving onto my second example, I will now give you a short overview of an Irish Hemp cooperative.
- In Ireland, peat soils comprise 20.6% of the land area and, as in many parts of Europe, peatland habitats represent one of Ireland's biggest environmental issues.
- In recognition of climate change and the escalating difficulty in farming these lands due to higher rainfall, a group of farmers came together to form the Irish Hemp Cooperative Society Limited, trading as Hemp Cooperative Ireland, or HCI.
- These farmers recognised that Hemp with its carbon sequestering properties and up to 5000 uses, is poised to become an important component in the development of a true bioeconomy for Ireland.
- Hemp and flax are crops that have the potential to revive Irish rural peatlands while stimulating the local economy, sequestering carbon dioxide and building an indigenous industry based around fibre crops. Moreover, growing hemp and flax on peatland can support the growth of the bioeconomy in Ireland by providing the biomass needed to reduce the reliance placed on fossil-based products while also creating new revenue streams for farmers, securing their futures.
- Today, Hemp Cooperative Ireland has 200 members of which 120 are traditional farmers. The cooperative is pioneering a radical project that re-introduces and establishes

traditional hemp and flax crops to areas of drained peatland around Ireland.

- The cooperative's aims are ambitious and it is proposed to involve all farmers which are in the drained peatland areas by setting up demonstration farms.
- A central aspect in creating a just transition is ensuring that communities, workers, and farmers are empowered to shape how this transition will take place. The cooperative members have a shared vision of utilising marginal land to become a net carbon sink. The cooperative, by uniting farmers, farm advisors, value chain actors and scientists to collaborate demonstrates the importance of a multi-actor approach to research and innovation.
- Having already been recognised in Ireland, by winning the LIASION Rural Innovation Ambassador award in 2019, the cooperative will act as an innovation hub for the project.
- Due to the lack of specialist processing equipment currently available in Ireland, the project will deliver various mobile demonstration units that can be employed on-farm to rapidly convert hemp and flax crops to high-value fibrous materials, suitable for further processing to textiles, non-woven products and construction materials.
- The expected results can build confidence on many levels. As many of these peatland areas are now socio-economically deprived due to falling incomes from traditional farming systems, the introduction of hemp/flax as rotational crops can provide the farmer with an additional income whilst letting the farmer decrease loss making stocking systems.
- These products can then be utilised in numerous manufacturing industries.
- Finally, the carbon credits produced associated with the crops can be offset against the emissions from other farming activities, while the crops will improve the land alongside providing a feed for pollinators and birds.
- For me, this initiative in Ireland is a clear example of the importance of cooperation to achieve mutually beneficial goals, not only to protect the livelihoods of farmers, but for the benefit of wider society.

17. Recognition of the role of agri-cooperatives in sustainable rural development

- Cogeca, along with Copa, works to ensure recognition of the cooperative enterprise model by the European institutions and supports its members in raising awareness of their needs at the national and regional levels.
- In 2022 the Commission's Committee on Agriculture and Rural Development (DG AGRI) adopted a crucial report on the long-term vision for the EU's Rural Areas.

**Zadanie „Działalność na forum europejskim 2024”
#FunduszePromocji**

- Cogeca strongly welcomed this report, as it covers many important aspects in helping to achieve stronger, more resilient, and more inclusive rural areas across the EU. The report accurately showcases the numerous challenges rural areas are facing while also underlining the opportunities in these regions.
- For agri-cooperatives DG AGRI has sent a strong message by explicitly recognising the essential role agricultural and forest cooperatives play in rural areas, in their economic, environmental and social sustainability and in the local economy.
- Five years since the launch of the Green Deal, the Commission is now working on the Rural Pact and an EU Rural Action Plan, setting out its vision for the future of the European agriculture.
- Cogeca, along with Copa, support the Rural Pact and have identified some key areas of action including, among other priorities:
 - Support for agriculture, forestry and bioeconomy
 - Addressing depopulation of rural areas
 - Investing in vibrant rural areas, including digital infrastructure and promoting gender equality across all sectors
 - Promoting the diverse nature of rural businesses, including horizontal and vertical cooperation among farmers, and promotion of short value chains
 - And protecting the environment and rural landscapes through a voluntary, realistic and practical approach.

18. Current priorities for Cogeca

- European agricultural cooperatives are increasingly focused on three strategic priorities: sustainability, growth, and generational renewal.
- Committed to fostering a more sustainable sector, agri-coops are investing in innovative technologies and creating new business models to address global climate challenges while simultaneously developing additional revenue streams.
- These initiatives not only contribute to environmental resilience but also enhance the economic viability of the sector. In terms of growth, cooperatives are expanding through mergers and internationalization, enabling them to achieve economies of scale, increase market reach, and bolster competitiveness on a global stage.
- Furthermore, generational renewal is a critical priority, with cooperatives actively working to integrate young farmers into the sector.

**Zadanie „Działalność na forum europejskim 2024”
#FunduszePromocji**

- By supporting the economic and social inclusion of the next generation and involving them in cooperative governance, European agri-coops are fostering a sustainable, dynamic, and resilient future for agriculture across the continent.

19. Thank you for your attention!

- Sustainability is the way, but it must be done consciously, setting concrete and doable targets, and concrete and doable tools.
- Furthermore, sustainability can only be realistically achieved through all 3 of its dimensions, without one taking precedence over the others.
- After all, to ensure the survival of our farmers and cooperatives, as well as food security in the future, we need to defend the livelihoods of our farmers and success of our cooperatives.
- Last but not least, I would like you to remember the essence of the cooperative spirit: alone we go fast, but together we go further.
- Thank you very much for your attention.

- Webinar „Polska Prezydencja a Europejski Zielony Ład”, 15 października 2024, online

Webinar EURACTIV Polska poświęcony tematowi „Polska Prezydencja a Europejski Zielony Ład” skupił się na kluczowych wyzwaniach związanych z realizacją europejskiej strategii klimatycznej, której celem jest osiągnięcie neutralności klimatycznej do 2050 roku. Prezydencja Polski w Radzie UE, rozpoczynająca się 1 stycznia 2025 roku, przypadnie na czas skomplikowanej sytuacji międzynarodowej – wojny w Ukrainie, napięć na Bliskim Wschodzie oraz długotrwałego wychodzenia z postpandemicznego kryzysu gospodarczego. W kontekście Zielonego Ładu Polska stoi przed wyjątkowym wyzwaniem związanym z dostosowaniem swojej energetyki, opartej w dużej mierze na węglu, do unijnych wymogów.

Podczas dyskusji eksperci, m.in. Katarzyna Smyk z Komisji Europejskiej, Adrian Kondaszewski z Ministerstwa Klimatu i Środowiska, Joanna Maćkowiak-Pandera z Forum Energii oraz Linda Kalcher ze Strategic Perspectives, poruszyli kwestie związane z transformacją energetyczną, bezpieczeństwem energetycznym oraz konkurencyjnością gospodarczą. Zdaniem Katarzyny Smyk, kluczowe znaczenie będzie miała kontynuacja działań w ramach Europejskiego Zielonego Ładu przy uwzględnieniu

**Zadanie „Działalność na forum europejskim 2024”
#FunduszePromocji**

zmieniających się oczekiwań i obaw obywateli UE, co wynika z wyników ostatnich wyborów do Parlamentu Europejskiego. Ekspertka wskazała na rosnącą reprezentację partii skrajnie prawicowych, co może wpłynąć na unijną politykę klimatyczną i społeczną.

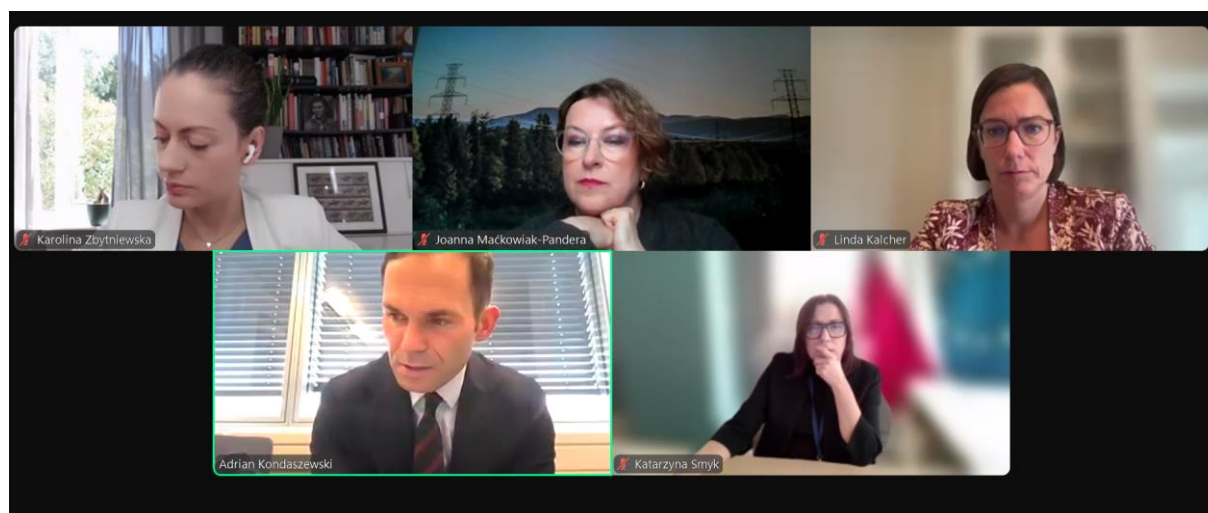
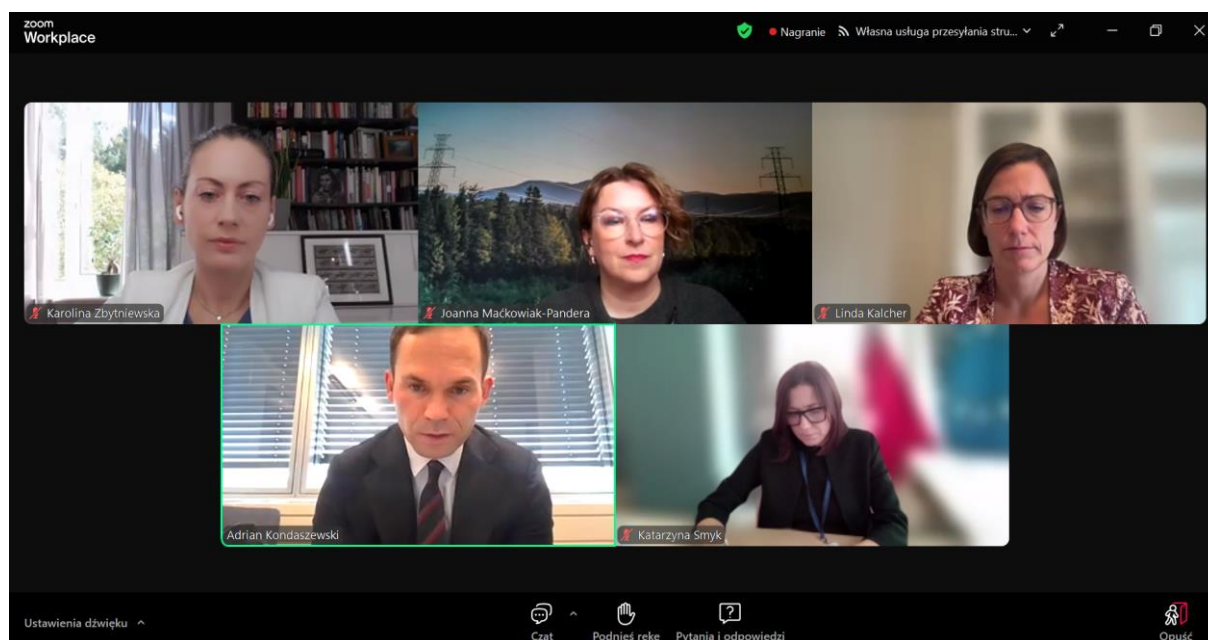
Joanna Maćkowiak-Pandera zaznaczyła, że transformacja energetyczna to kwestia związana z bezpieczeństwem energetycznym i strukturą dostaw surowców. Wskazała na konieczność redefinicji pojęcia bezpieczeństwa energetycznego, które coraz bardziej opierać się będzie na odnawialnych źródłach energii i efektywności energetycznej. Pandera podkreśliła, że w obecnej sytuacji kluczowe jest łącznie odpowiedzi na kryzys klimatyczny z utrzymaniem konkurencyjności gospodarczej.

Linda Kalcher skupiła się na geopolitycznych wyzwaniach, które mogą mieć wpływ na polską prezydencję w UE, zwłaszcza w kontekście wyborów prezydenckich w USA. Wskazała, że ewentualna prezydentura Donalda Trumpa mogłaby wpłynąć na stosunki handlowe i podejście do polityki klimatycznej, natomiast kontynuacja polityki Kamali Harris sprzyjałaby dalszemu promowaniu zielonych technologii w Stanach Zjednoczonych. Kalcher podkreśliła także konieczność zwiększenia unijnych inwestycji w zielone technologie, aby nie dopuścić do sytuacji, w której Europa stanie się zależna od importu tych technologii z Chin.

Adrian Kondaszewski z Ministerstwa Klimatu i Środowiska zauważył, że priorytetem polskiej prezydencji będzie zapewnienie równowagi pomiędzy realizacją ambitnych celów klimatycznych a zachowaniem konkurencyjności gospodarki unijnej. Wyraził przekonanie, że Polska będzie dążyć do bardziej przyjaznego biznesowi podejścia przy jednoczesnym realizowaniu założeń Zielonego Ładu.

W kontekście przemysłu i zielonej transformacji uczestnicy wskazali na konieczność zwiększenia inwestycji w niskoemisyjne technologie, takie jak elektromobilność, wodór czy energetyka jądrowa. Linda Kalcher zwróciła uwagę na polski wkład w rozwój produkcji akumulatorów oraz pomp ciepła, wskazując, że Polska może odgrywać ważną rolę w rozwoju zielonego przemysłu. Eksperci zgodzili się, że transformacja musi być sprawiedliwa, co oznacza konieczność wsparcia gospodarstw domowych oraz mniejszych firm w procesie przystosowania się do nowych realiów gospodarki niskoemisyjnej.

Dyskusja pokazała, że realizacja celów Europejskiego Zielonego Ładu to skomplikowany proces wymagający koordynacji wielu działań na poziomie europejskim i krajowym. Polska prezydencja może odegrać kluczową rolę w jego wdrażaniu, przyczyniając się do budowania bardziej zielonej i konkurencyjnej Unii Europejskiej.

- POCC-CCC + Grupa robocza nad wizją europejskiego rolnictwa, 16 października 2024, online

Na spotkaniu poświęconym budowie wizji Copa-Cogeca dla przyszłości rolnictwa UE omówiono kluczowe kwestie dotyczące struktury i priorytetów, które organizacja zamierza przedstawić w dokumencie strategicznym. Spotkanie to stanowiło część szerszych konsultacji, które są realizowane w odpowiedzi na zapowiedź przewodniczącej Komisji Europejskiej, Ursuli von der Leyen, dotyczącą przygotowania wizji dla rolnictwa i żywności na lata 2024-2029, a także misji powierzonych komisarzowi ds. rolnictwa, Christophowi Hansenowi. Główne cele obejmują wzmocnienie konkurencyjności,

**Zadanie „Działalność na forum europejskim 2024”
#FunduszePromocji**

odporności i zrównoważonego rozwoju sektora rolniczego, zapewniając jednocześnie słyszalność głosu społeczności wiejskich w procesach decyzyjnych UE.

Pierwsza część spotkania była poświęcona prezentacji przez Sekretariat struktury roboczej dokumentu oraz przedstawieniu kluczowych założeń wizji. W toku dyskusji uczestnicy wyrażali swoje opinie na temat priorytetów, które powinny zostać uwzględnione, a także podkreślali konieczność zachowania równowagi pomiędzy celami środowiskowymi, ekonomicznymi i społecznymi. Podkreślono, że opracowanie wizji jest istotnym elementem działań Copa-Cogeca, które powinny odpowiedzieć na wyzwania, jakie stoją przed sektorem rolnictwa, w tym zapewnienie bezpieczeństwa żywnościowego, przeciwdziałanie zmianom klimatycznym, wsparcie dla rozwoju obszarów wiejskich oraz wprowadzenie innowacji i nowych technologii.

Dokument Copa-Cogeca będzie obejmował dziewięć głównych obszarów polityki, które określą zasady oraz oczekiwane działania Komisji Europejskiej w kontekście zapewnienia zrównoważonego rozwoju sektora rolniczego. Priorytetem jest wzmacnianie konkurencyjności rolnictwa UE, utrzymanie jego potencjału produkcyjnego oraz poprawa sytuacji finansowej rolników, zwłaszcza w kontekście transformacji ekologicznej. W tym celu przewiduje się m.in. wzmocnienie Wspólnej Polityki Rolnej (WPR) poprzez zwiększenie budżetu dostosowanego do inflacji oraz wprowadzenie funduszu sprawiedliwej transformacji w rolnictwie, który miałby wspierać rolników w przechodzeniu na bardziej zrównoważone metody produkcji.

Ważnym elementem wizji jest także konieczność pogodzenia produkcji żywności z działaniami na rzecz ochrony bioróżnorodności i przeciwdziałania zmianom klimatycznym. W związku z tym zaproponowano utworzenie funduszu na rzecz przywracania przyrody oraz wprowadzenie strategii na rzecz rolnictwa odpornego na zmiany klimatyczne, która wspierałaby m.in. inwestycje w technologie nawadniania oraz innowacyjne rozwiązania w zakresie gospodarki wodnej. Dodatkowo, Copa-Cogeca wyraziła gotowość do monitorowania prac Komisarza ds. Rolnictwa nad systemem oceny zrównoważoności gospodarstw w całej UE.

Copa-Cogeca kładzie również nacisk na wykorzystanie innowacji technologicznych, takich jak biokontrola i nowe techniki hodowlane, które mogą przyczynić się do poprawy efektywności produkcji rolniczej. W szczególności istotne jest zapewnienie dostępu do innowacyjnych rozwiązań w zakresie ochrony roślin i nawozów oraz wprowadzenie strategii promującej wykorzystanie danych w rolnictwie, co jest zgodne z ideą "Data Act".

Jednym z kluczowych tematów omawianych podczas spotkania była także potrzeba wzmocnienia pozycji sektora rolnego w kontekście energii odnawialnej i gospodarki o obiegu zamkniętym. Uznano, że rolnicy mają do odegrania znaczącą rolę w produkcji energii odnawialnej i rozwoju biogospodarki, a podejście polityczne do tych kwestii powinno być oparte na zasadzie neutralności technologicznej.

Innym ważnym punktem spotkania było omówienie roli spółdzielni rolniczych, które mają kluczowe znaczenie dla odporności i konkurencyjności sektora rolnego. Copa-Cogeca podkreśliła, że spółdzielnie powinny być wspierane przez odpowiednie regulacje i programy wsparcia, które uwzględnią ich specyficzne potrzeby w zakresie efektywności energetycznej, działań na rzecz klimatu oraz rozwoju infrastruktury cyfrowej.

Uczestnicy spotkania zgodzili się również, że inwestycje w infrastrukturę i usługi na obszarach wiejskich są niezbędne dla ich rozwoju. W tym kontekście zaproponowano m.in. wprowadzenie „Testu Wiejskiego”, który pozwoliłby ocenić wpływ polityk UE na rozwój obszarów wiejskich, a także wyznaczenie celu prawnie wiążącego w zakresie „zero utraty terenów” do 2050 roku.

W zakresie zapewnienia bezpiecznej, odżywczej i przystępnej cenowo żywności dla konsumentów Copa-Cogeca podkreśla znaczenie wysokich standardów bezpieczeństwa żywnościowego w UE oraz potrzebę dostarczania konsumentom rzetelnych i przejrzystych informacji. Ważne jest, aby informacje żywieniowe były naukowo oparte i nieprowadzące w błąd.

Polityka handlowa była omawiana jako kluczowy filar dla konkurencyjnego sektora rolnego. Copa-Cogeca apeluje o przemyślane podejście do negocjacji handlowych, które będą uwzględniały strategiczne znaczenie rolnictwa, a także o zapewnienie równości warunków konkurencji dla europejskich producentów poprzez wzajemność w standardach produkcji. W szczególności w odniesieniu do Ukrainy, Copa-Cogeca sugeruje monitorowanie wpływu liberalizacji handlu na unijny rynek, aby chronić interesy rolników UE.

W końcowej części spotkania omówiono dalsze kroki, w tym zbieranie komentarzy od członków Copa-Cogeca, które mają zostać przedstawione do końca października, oraz planowane spotkania mające na celu dalsze dopracowanie dokumentu.

Zadanie „Działalność na forum europejskim 2024”
#FunduszePromocji

- Grupa robocza: rolnictwo ekologiczne, 17 października 2024, online

Na ostatnim spotkaniu grupy roboczej rolnictwo ekologiczne omówiono szeroką gamę tematów dotyczących strategii oraz wyzwań w sektorze rolnictwa ekologicznego, z uwzględnieniem kluczowych elementów rozwoju na poziomie Unii Europejskiej. Dyskusje rozpoczęły się od oceny agendy spotkania oraz przyjęcia sprawozdania z poprzedniego posiedzenia, co umożliwiło przejście do kluczowych zagadnień strategicznych.

Patrick Pagani, zastępca Sekretarza Generalnego, przedstawił wyjaśnienia w ramach dialogu strategicznego, który koncentruje się na wizji przyszłości rolnictwa UE. Podkreślono znaczenie roli rolnictwa i przemysłu spożywczego oraz wspierania spójności łańcucha wartości żywności. Omówiono zalecenia strategiczne, które koncentrują się na wsparciu rolników, tworzeniu zrównoważonej i konkurencyjnej polityki handlowej, oraz potrzebie wprowadzenia mechanizmów zarządzania ryzykiem. Pojawiły się także sugestie dotyczące konieczności wzmocnienia pozycji rolników w łańcuchu dostaw żywności i potrzeby utworzenia Europejskiej Rady ds. Rolnictwa i Żywności (EBAF), która mogłaby koordynować i nadzorować strategię rolną na poziomie UE.

Uczestnicy spotkania wyraźnie podkreślili wagę i rolę rolnictwa ekologicznego jako kluczowego sektora w unijnym łańcuchu żywnościowym. Wskazywali na rosnące znaczenie tej gałęzi rolnictwa w

**Zadanie „Działalność na forum europejskim 2024”
#FunduszePromocji**

kontekście zrównoważonego rozwoju, zapewnienia różnorodności produkcji oraz ochrony środowiska. Przedstawiciele sektora wyrazili oczekiwanie, że rolnictwo ekologiczne będzie częściej omawiane w ramach prac unijnych instytucji, szczególnie przez Parlament Europejski. Wskazano na potrzebę powołania tam dedykowanej grupy roboczej, która skupiałaby się na kwestiach związanych z rolnictwem ekologicznym, co pozwoliłoby lepiej odpowiadać na wyzwania i potrzeby tej branży.

W związku z rosnącymi wyzwaniami dotyczącymi zapewnienia zrównoważonej i zdrowej żywności, uczestnicy apelowali o większą widoczność rolnictwa ekologicznego w strategicznych dokumentach i programach UE. Podkreślali także, że sektor ten powinien być traktowany jako istotne ogniwo w europejskim systemie żywnościowym, zasługujące na adekwatne wsparcie i środki, które pozwolą mu na dalszy rozwój i lepszą integrację z politykami unijnymi.

Podczas przeglądu śródkresowego unijnego planu działania na rzecz rolnictwa ekologicznego zwrócono uwagę na potrzebę utrzymania podejścia opartego na popycie konsumenckim, które napędza konwersję na rolnictwo ekologiczne. Wskazano na istotną rolę wsparcia dla rolników w celu zachęcenia do przechodzenia na rolnictwo ekologiczne, szczególnie w obliczu kryzysów, które dotknęły sektor w ostatnich latach. W tej dyskusji skupiono się także na analizie rynku, aby zwiększyć przejrzystość oraz wsparciu lokalnych przetwórci i krótkich łańcuchów dostaw, co ma przyczynić się do stabilizacji sektora.

Poruszono również kwestie związane z odstępstwem od przepisów dotyczących wykorzystania paszy nieekologicznej. Wyniki konsultacji wskazują na potrzebę wypracowania strategii stopniowego wycofywania tego odstępstwa, które byłoby możliwe jedynie po zapewnieniu dostępu do wysokiej jakości białkowych pasz ekologicznych. Propozycja zakłada stopniowe zmniejszanie limitu nieekologicznej paszy do poziomu całkowitego wyeliminowania do roku 2035, co wymagałoby znacznych inwestycji w badania i rozwój alternatywnych źródeł paszy.

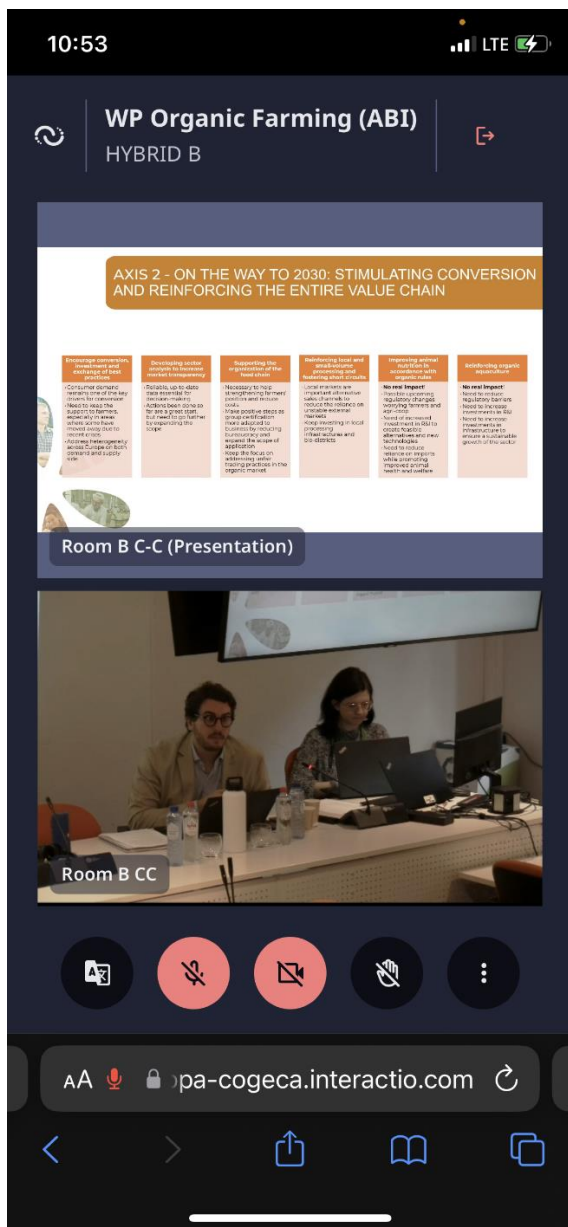
Kolejnym istotnym punktem była choroba niebieskiego języka u bydła oraz związane z nią regulacje, które wymagają wycofania się z użycia pewnych substancji po 48 godzinach. Omówiono sytuację w różnych państwach członkowskich, podkreślając potrzebę bardziej skoordynowanego podejścia do zwalczania tej choroby, z naciskiem na bezpieczeństwo i dobrostan zwierząt.

W ramach wstępnych refleksji nad oceną przeszkód utrudniających przejście na rolnictwo ekologiczne, pojawił się pomysł stworzenia kwestionariusza mającego na celu identyfikację głównych barier, z jakimi spotykają się nowi rolnicy w tym sektorze. Rozważano zarówno kwestie regulacyjne, jak i ekonomiczne oraz administracyjne, które mogą wpływać na decyzje rolników.

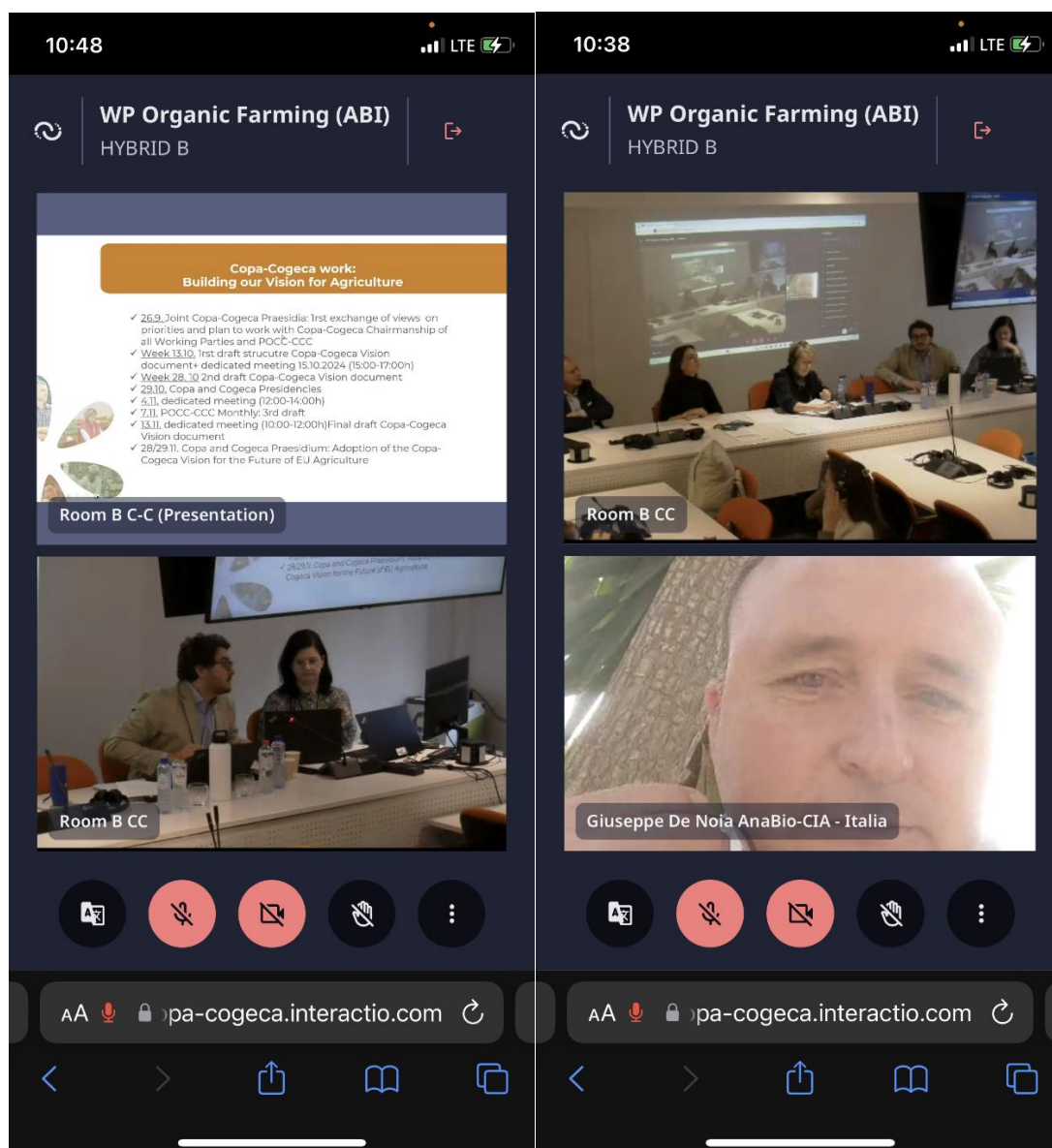
**Zadanie „Działalność na forum europejskim 2024”
#FunduszePromocji**

Podsumowano również problemy wynikające z Rozporządzenia 848/2018, które dotyczą m.in. wprowadzenia zasad zgodności w handlu produktami ekologicznymi. Aby uniknąć zakłóceń w handlu, Komisja Europejska wydała akt delegowany, który odacza pełne wdrożenie przepisów do 15 października 2025 roku. Celem tego przesunięcia jest umożliwienie jednostkom certyfikującym w krajach trzecich dostosowania się do nowych wymagań w zakresie inspekcji na miejscu.

Na zakończenie spotkania przeprowadzono także krótką dyskusję dotyczącą przygotowań do nadchodzącego posiedzenia GDO zaplanowanego na 18 października 2024 roku, podczas którego mają zostać omówione dalsze kroki w zakresie działań na rzecz rolnictwa ekologicznego oraz perspektyw rozwoju tego sektora.

Zadanie „Działalność na forum europejskim 2024”
#FunduszePromocji

- POCC-CCC, 17 października 2024, online

Spotkanie otworzyła aprobata agendy, w której kluczowym punktem była dyskusja nad przesunięciem terminu wejścia w życie unijnego rozporządzenia o wylesianiu (EUDR). Uczestnicy spotkania podkreślali znaczenie tej regulacji, mającej na celu ochronę światowych zasobów leśnych i ograniczenie importu produktów przyczyniających się do niszczenia środowiska.

Unijne Rozporządzenie o Wylesianiu (EUDR) ma na celu przeciwdziałanie wylesianiu przez regulowanie importu i eksportu produktów, które mogą przyczyniać się do niszczenia lasów. Kluczowe

Zadanie „Działalność na forum europejskim 2024”
#FunduszePromocji

elementy tego rozporządzenia obejmują przepisy dotyczące produktów pochodzących z takich surowców jak olej palmowy, soja, drewno, bydło, kakao, kawa i kaczuk, a także produktów, które zostały z nich wytworzone. Nowe przepisy dotyczą zarówno importu, jak i eksportu, co ma zapewnić równą ochronę rynku unijnego przed produktami związanymi z wylesianiem.

Główne założenia rozporządzenia obejmują obowiązek prowadzenia przez operatorów procesu należytej staranności (due diligence), który ma zagwarantować, że produkty wprowadzone na rynek UE są wolne od wylesiania oraz zgodne z prawem obowiązującym w kraju ich pochodzenia, w tym z przepisami dotyczącymi praw człowieka i praw pracowniczych. Aby ułatwić monitorowanie przestrzegania tych wymogów, produkty muszą być ściśle powiązane z działkami, z których pochodzą, a dane te mają być dostępne w zintegrowanym systemie informacji, powiązanym z jednolitym środowiskiem celnych usług unijnych.

Istotnym aspektem regulacji jest system benchmarkingowy, który przypisuje krajom lub regionom różne poziomy ryzyka deforestacji, co wpływa na zakres obowiązków operatorów w zakresie należytej staranności. Kraje o niskim ryzyku mogą korzystać z uproszczonej procedury, która wciąż wymaga gromadzenia informacji, ale ogranicza konieczność analizy i minimalizacji ryzyka. Nie ma jednak bezwzględnych zakazów importu z jakiegokolwiek kraju lub dotyczących jakiegokolwiek surowca.

Obecna sytuacja wdrażania EUDR uwzględnia propozycję Komisji Europejskiej, opublikowaną 2 października 2024 roku, która zakłada odroczenie wejścia w życie rozporządzenia o 12 miesięcy. Celem tej zmiany jest umożliwienie państwom trzecim, członkom UE, a także operatorom i handlowcom pełne przygotowanie się do spełnienia nowych wymogów, w tym stworzenie odpowiednich systemów należytej staranności. Równocześnie Komisja opublikowała zaktualizowaną wersję dokumentu z wytycznymi i nową wersję arkusza informacyjnego. Nowy termin uruchomienia systemu informacji przewidziano na połowę grudnia 2024 roku, a jego pełne wejście w życie – na 30 grudnia 2025 roku, z pewnymi wyjątkami dla mikroprzedsiębiorstw, które uzyskają dodatkowy czas na dostosowanie się do nowych wymogów.

W ramach przygotowań do pełnego wdrożenia rozporządzenia, Komisja Europejska zaproponowała również kompleksowe ramy strategiczne dla współpracy międzynarodowej w zakresie przeciwdziałania wylesianiu, co ma wspierać inicjatywy partnerstwa i współpracy z innymi krajami.

Najważniejsze wyzwania i działania, które są niezbędne w kontekście EUDR, dotyczą uproszczenia i proporcjonalności przepisów, aby możliwe było ich efektywne wdrożenie, unikając przy

tym niepotrzebnych obciążeń administracyjnych. Istnieje również potrzeba publikacji wytycznych w postaci pytań i odpowiedzi, które mają rozwiązać wątpliwości operatorów oraz dostarczyć jasne instrukcje dotyczące wdrażania przepisów. Oczekuje się, że wprowadzenie regulacji będzie miało wpływ na sektory takie jak import soi, gdzie istnieje obawa o możliwe zakłócenia w dostawach. Kluczowym postulatem Copa-Cogeca jest przesunięcie terminu wejścia w życie przepisów, co miałyby zapobiec zaburzeniom na rynku oraz dać więcej czasu na przygotowanie i wyjaśnienie wątpliwości związanych z wdrażaniem regulacji.

Kolejne kroki obejmują decydujące działania w zakresie stanowiska w sprawie nowelizacji rozporządzenia, szczegółowe uwagi Copa-Cogeca na temat dokumentu FAQ i wytycznych, a także współpracę z innymi unijnymi organizacjami w celu dalszej pracy nad uproszczeniem procedur. Komunikacja z konkretnymi przykładami uzasadniającymi potrzebę opóźnienia oraz kontynuowanie prac nad przeglądem regulacji są również istotnymi elementami dalszej strategii.

Rada Unii Europejskiej przyjęła 16 października stanowisko w sprawie przedłużenia okresu przygotowawczego do wdrożenia przepisów unijnego rozporządzenia o wylesianiu (EUDR). Zgodnie z nową propozycją przepisy rozporządzenia miałyby obowiązywać od 30 grudnia 2025 roku dla dużych przedsiębiorstw oraz od 30 czerwca 2026 roku dla mikro- i małych firm. Przedłużenie o rok umożliwi krajom członkowskim, operatorom i handlowcom lepsze przygotowanie się do wdrożenia obowiązków w zakresie należytej staranności, które obejmują produkty takie jak kawa, kakao, soja, olej palmowy, drewno, guma, wołowina i ich pochodne. Celem nowego terminu jest zapewnienie wszystkim zainteresowanym podmiotom przewidywalności i pewności prawnej, a także odpowiedniego czasu na ustanowienie systemów do monitorowania i zgłaszania ryzyka wylesiania w łańcuchach dostaw.

Komisja Europejska, która zdecydowanie wspiera EUDR jako kluczowe narzędzie do walki z globalnym wylesianiem i degradacją lasów, wskazuje, że zmiana terminu jest odpowiedzią na obawy wyrażane przez sektor prywatny, rolników, państwa członkowskie oraz kraje partnerskie. Zastępca Dyrektora Generalnego ds. Zasobów Planety, Wartości Uniwersalnych i Bezpieczeństwa Środowiskowego w Komisji, Sarah Nelen, podkreśliła, że dodatkowy czas jest niezbędny, aby zagwarantować skuteczne i pełne wdrożenie przepisów oraz przygotowanie odpowiednich narzędzi wsparcia dla firm i krajów partnerskich. Wsparcie to obejmuje m.in. system informacyjny, który ma być gotowy pod koniec tego roku, oraz system benchmarkingowy umożliwiający ocenę ryzyka związanego z krajami produkcji, co pozwoli na planowanie i kontrolę ryzyka związanego z wylesianiem.

Proponowane przedłużenie okresu przygotowawczego nie wpłynie na sam cel rozporządzenia, który pozostaje niezmienny. Produkty wprowadzane na rynek unijny lub eksportowane z UE będą musiały być wytworzone na terenach, które po 31 grudnia 2020 roku nie były poddane wylesianiu lub degradacji lasów. Komisja zaznaczyła, że chociaż proponowane zmiany mają na celu ułatwienie wdrożenia przepisów, to nadal zamierza ściśle trzymać się swoich zobowiązań w walce z wylesianiem i degradacją lasów na świecie.

Przedstawiciele ENVI, czyli Komisji Parlamentu Europejskiego ds. Ochrony Środowiska, byli podzieleni w swoich reakcjach na decyzję o przedłużeniu terminu. Niektórzy posłowie, w tym przewodniczący Komisji Handlu Międzynarodowego INTA Bernd Lange, wyrazili wsparcie dla przedłużenia, podkreślając, że wielu globalnych partnerów handlowych Unii Europejskiej, w tym Brazylia i Indonezja, wyraziło obawy o zdolność do dostosowania swoich systemów do nowych wymagań w tak krótkim czasie. Inni posłowie, zwłaszcza z grup Zielonych, wyrażali jednak rozczarowanie opóźnieniem, wskazując, że każdy miesiąc opóźnienia oznacza ryzyko zwiększenia emisji CO₂ i dalszej utraty bioróżnorodności. Część posłów zarzuciła Komisji brak odpowiednich działań przygotowawczych i opóźnienia w publikacji wytycznych i materiałów edukacyjnych, co ich zdaniem doprowadziło do potrzeby zmiany terminu wdrożenia.

Równocześnie wiele organizacji pozarządowych, takich jak Greenpeace, WWF i Fern, zaapelowało do Parlamentu i Rady o odrzucenie propozycji opóźnienia wdrożenia przepisów. Organizacje te argumentowały, że rozporządzenie o wylesianiu jest przełomowym osiągnięciem Europejskiego Zielonego Ładu i odgrywa kluczową rolę w ochronie światowych lasów oraz przeciwdziałaniu zmianom klimatycznym. W ich ocenie każde opóźnienie tylko nasili negatywne skutki środowiskowe i stanowi zagrożenie dla wiarygodności UE jako lidera w walce z globalnym wylesianiem.

Decyzja Rady o przedłużeniu terminu wdrożenia rozporządzenia wymaga jeszcze zatwierdzenia przez Parlament Europejski. W przypadku zgody, nowy harmonogram wejdzie w życie z końcem roku.

12:05

LTE

WP Organic Farming (ABI)

HYBRID B

Bastien Fitoussi La Coopération Agricole

Room B CC

AA pa-cogeca.interactio.com

Zadanie „Działalność na forum europejskim 2024”
#FunduszePromocji

- Grupa Dialogu Społecznego: Środowisko, 21 października 2024, online

Pierwsza część spotkania obejmowała dialog strategiczny dotyczący przyszłości rolnictwa w UE. Celem tego dialogu, zapoczątkowanego przez przewodniczącą Komisji Europejskiej Ursulę von der Leyen i prowadzonego przez profesora zgodnie z art. 4 ust. 1b, było zbudowanie nowego konsensusu i promowanie współpracy między różnymi interesariuszami sektora rolno-spożywczego. W dialogu uczestniczyło 29 członków reprezentujących całość łańcucha dostaw żywności – od przemysłu dostarczającego surowce, przez rolników, przemysł spożywczy, aż po konsumentów, organizacje pozarządowe i środowiska akademickie. Konsultacje z udziałem innych interesariuszy UE obejmowały dodatkowo 72 uczestników. Podjęto szereg dyskusji i konsultacji od stycznia do sierpnia 2024 roku, a ich wynikiem był raport opublikowany 4 września 2024 r. Został on jednomyślnie zatwierdzony przez członków i podkreślał konsensus w kluczowych kwestiach w całym sektorze rolno-spożywczym.

Raport podzielono na trzy główne części: kontekst, wyzwania i wizję; dziesięć zasad przewodnich oraz rekomendacje, które mają wpłynąć na wizję Komisji dotyczącą rolnictwa i żywności. Kluczowe zasady obejmowały konieczność zmiany, promowanie współpracy w łańcuchu dostaw, zapewnienie spójności polityki, strategiczną rolę rolnictwa w kontekście geopolitycznym, znaczenie młodzieży i różnorodności europejskich systemów żywnościowych, zrównoważony rozwój, napędzanie zmian przez rynki, innowacje technologiczne, promowanie zrównoważonych i zdrowych diet oraz atrakcyjność obszarów wiejskich. Zalecono działania na rzecz bardziej zrównoważonych systemów żywnościowych i zrównoważonego sektora rolno-spożywczego.

Popołudniowa część spotkania poświęcona była tematom środowiskowym, poczynawszy od nowej Strategii Odporności na Wodę. Przedstawiciele DG ENV zaprezentowali aktualne informacje na temat zarządzania zasobami wodnymi w UE, w kontekście rosnących wyzwań związanych z niedoborem wody, który dotyka około 20% europejskich obszarów i 30% populacji. Problemy te nasilają się szczególnie na południu Europy, w obszarach intensywnego nawadniania oraz popularnych destynacjach turystycznych. Przyjęta przez Radę wizja na 2050 rok zakłada, że społeczeństwo globalne stanie się odporne na wodę, oferując bezpieczeństwo wodne wszystkim i chroniąc ekosystemy wodne. Wskazano na konieczność całościowego podejścia „od źródła do morza”, integrującego kwestie jakości i ilości wody.

Zaprezentowano również prace związane z prawem dotyczącym odbudowy przyrody oraz wsparciem WPR dla poprawy jakości powietrza. Wprowadzono dyskusję na temat globalnych ram

**Zadanie „Działalność na forum europejskim 2024”
#FunduszePromocji**

różnorodności biologicznej oraz przygotowań do 29. konferencji ONZ w sprawie zmian klimatu (COP 29). W kontekście zarządzania wodą omówiono m.in. zrównoważone stosowanie pestycydów, efektywne zarządzanie składnikami odżywczymi, nawadnianie oraz ochronę zasobów wodnych, co ma kluczowe znaczenie dla przyszłej odporności sektora. Planowane były kolejne kroki, takie jak kampania „#WaterWiseEU” i raport Komisji oceniający wdrażanie odpowiednich dyrektyw oraz planowane oceny ram morskich, dyrektyw azotanowych i kąpielowych.

29 lipca 2024 roku opublikowano w Dzienniku Urzędowym UE nowe przepisy, które weszły w życie 18 sierpnia 2024 r. i dotyczą ochrony oraz przywracania różnorodności biologicznej w UE. Wcześniejsze cele dobrowolne unijnej strategii bioróżnorodności na 2020 rok nie zostały osiągnięte, co wskazuje na potrzebę wzmocnienia działań ochronnych, ale również konieczność podejścia zorientowanego na przywracanie ekosystemów na dużą skalę. Globalny raport IPBES z 2019 roku podkreśla kryzys bioróżnorodności, a dane z raportów dotyczących dyrektywy siedliskowej wskazują na poważne problemy w stanie ochrony siedlisk rolniczych – aż 84% ocen ma niekorzystny status, z czego 45% charakteryzuje się tendencją pogarszającą. Dodatkowym czynnikiem negatywnym jest wpływ zmian klimatycznych.

Przywrócenie równowagi wymaga działań na co najmniej 31 180 km² (18% powierzchni siedlisk) oraz stworzenia nowych na powierzchni 2 400 km². W kontekście klimatycznym rolnictwo ma potencjał do sekwestracji węgla, który może być zwiększony do 50 MtCO₂e rocznie po wdrożeniu odpowiednich działań naprawczych. Dyrektywy wodne, morskie, siedliskowe oraz przepisy dotyczące ochrony ptaków stanowią ramy prawne dla działań przywracających ekosystemy i ochrony ich bioróżnorodności.

Długoterminowym celem jest trwałe odnowienie różnorodnych i odpornych ekosystemów poprzez przywrócenie zdegradowanych terenów. Proces ten przyczyni się do łagodzenia i adaptacji do zmian klimatu, przeciwdziałać będzie degradacji gruntów, wzmacniając jednocześnie bezpieczeństwo żywnościowe i międzynarodowe zobowiązania UE. Plan zakłada wprowadzenie działań na rzecz przywrócenia ekosystemów na 20% terenów lądowych i morskich UE do 2030 roku, a do 2050 roku na wszystkich obszarach wymagających przywrócenia. Kluczowe środki obejmują m.in. poprawę stanu siedlisk i ich ponowne łączenie oraz działania priorytetowe na obszarach Natura 2000.

W ramach konkretnych celów określono m.in. poprawę stanu 90% powierzchni siedlisk, odtworzenie ciągłości rzek i poprawę stanu miejskich ekosystemów zielonych. Do 2030 roku planuje się przywrócenie co najmniej 25 000 km rzek w stanie wolnym przepływie, poprawę różnorodności rolniczej

**Zadanie „Działalność na forum europejskim 2024”
#FunduszePromocji**

i wsparcie ochrony torfowisk. Przewidziano także elastyczność dla państw członkowskich w realizacji niektórych wymogów, np. obniżenie progu do 80% dla powszechnych siedlisk. Specjalne zasady dotyczą również projektów związanych z obronnością oraz odnawialnymi źródłami energii.

Obszary miejskie mają być chronione poprzez utrzymanie i zwiększenie powierzchni zielonych, a bariery dla naturalnej ciągłości wód powierzchniowych mają zostać zinwentaryzowane i stopniowo usuwane. Dodatkowo, do 2030 roku planuje się powstrzymanie spadku liczebności zapylaczy i monitorowanie ich populacji. W kontekście rolnictwa zakłada się m.in. zwiększenie udziału różnorodnych krajobrazów oraz wskaźników dotyczących bioróżnorodności, takich jak wskaźnik motyli łąkowych i ilość węgla organicznego w glebie. W przypadku torfowisk przewiduje się odtworzenie i renaturalizację co najmniej 30% terenów zdegradowanych do 2030 roku. Wprowadzane środki mają być zachętą dla rolników, bez obowiązku ich wdrożenia.

Wprowadzanie działań mających na celu poprawę różnorodności biologicznej w lasach wykracza poza przepisy Art. 4 i dąży do osiągnięcia rosnącego trendu w zakresie wskaźnika ptaków leśnych oraz sześciu z siedmiu wskazanych wskaźników, takich jak: martwe drewno stojące i leżące, udział lasów o nierównowiekowej strukturze, łączność lasów, zapasy węgla organicznego, udział lasów z dominacją rodzimych gatunków drzew i różnorodność gatunkowa drzew. Wyjątki mogą być przyznane w przypadku dużych katastrof, takich jak pożary lasów, oraz nieuniknionych transformacji siedlisk wynikających bezpośrednio ze zmian klimatycznych. Realizacja tych działań jest powiązana z Nową Strategią Leśną UE do 2030 roku oraz wytycznymi Komisji dotyczącymi przyjaznego dla bioróżnorodności zalesiania i nasadzeń drzew.

W ramach unijnych planów przywracania środowiska planuje się wdrożenie środków restauracyjnych na 20% terenów lądowych i morskich do 2030 roku, a wszystkie ekosystemy wymagające działań mają być objęte procesem przywracania do 2050 roku. Program ten obejmuje różne typy ekosystemów, w tym tereny miejskie, rzeki i tereny zalewowe, pola uprawne, lasy oraz obszary przyjazne dla zapylaczy. Wdrażanie tych planów wymaga opracowania krajowych planów restauracji, obejmujących m.in. mapowanie terenów wymagających działań oraz identyfikację synergii z adaptacją do zmian klimatycznych i neutralizacją degradacji gruntów. Plany mają być przygotowywane w sposób transparentny, z udziałem społeczeństwa i interesariuszy.

Monitorowanie i raportowanie wyników działań będą obowiązkowe dla państw członkowskich. Proces ten obejmuje również przywracanie krajobrazów magazynujących wodę, takich jak lasy i

torfowiska, w celu zwiększenia zdolności adaptacyjnych do zmian klimatycznych oraz poprawy jakości wody. Kluczowe jest również dostosowanie działań do Strategii Adaptacji UE oraz rozporządzenia dotyczącego użytkowania ziemi.

Wprowadzenie działań restauracyjnych będzie wspierane przez fundusze unijne, w tym Program LIFE, Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich, Fundusz Spójności oraz Horyzont Europa. Celem jest odblokowanie co najmniej 20 miliardów euro rocznie na rzecz bioróżnorodności od 2030 roku. Inwestycje publiczno-prywatne oraz mechanizmy związane z Zieloną Taksonomią UE mają wspierać ten proces, a każda złotówka zainwestowana w działania restauracyjne ma przynosić osiem razy większy zwrot z inwestycji.

W sektorze rolnym szczególny nacisk kładzie się na ograniczenie emisji amoniaku, cząstek stałych i tlenków azotu poprzez odpowiednie zarządzanie nawozami organicznymi, poprawę systemów przechowywania gnojowicy oraz rozwoju strategii paszowych. Wspieranie zrównoważonego rolnictwa poprzez schematy ekologiczne oraz wspólne praktyki rolne ma istotne znaczenie dla ograniczenia zanieczyszczenia i poprawy jakości powietrza.

W kontekście międzynarodowym, konferencja ONZ w Kolumbii zaplanowana na 2024 rok ma na celu przyjęcie wizji na 2050 rok, zakładającej życie w harmonii z naturą. Cele i działania zmierzają do zatrzymania utraty różnorodności biologicznej oraz odbudowy ekosystemów. Realizacja strategii unijnych, takich jak współpraca z Rio COPs oraz działania na rzecz lokalnych społeczności, stanowią integralną część globalnej polityki ochrony środowiska.

Zadanie „Działalność na forum europejskim 2024”
#FunduszePromocji

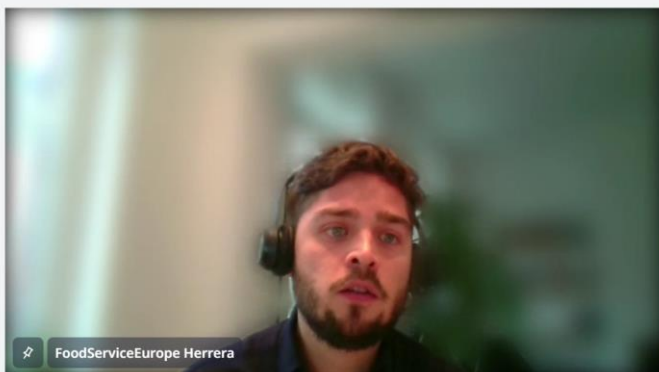
0106EC17 - JOINT MEETING OF THE CIVIL DIALOGUE GROUP ENVIRONMENT AND CLIMATE CHANGE

AB-0D

0106EC17 - JOINT MEETING OF THE CIVIL DIALOGUE GROUP ENVIRONMENT AND CLIMATE CHANGE

AB-0D

Zadanie „Działalność na forum europejskim 2024”
#FunduszePromocji

Agricultural ecosystems (Art. 11)

- Enhance biodiversity of agricultural ecosystems**
 - in addition to protected habitats (Art. 4)
- Indicators at national level**
 - Achieve an increasing trend until satisfactory levels are reached
 - At least 2 out of 3 indicators
 - Grassland butterfly index;
 - Stock of organic carbon in cropland mineral soils;
 - Share with high-diversity landscape features;
- Common farmland bird index**
 - Specific target to enhance by 2030/40/50 at national level
- Peatlands restoration and rewetting targets**
 - At least 30% by 2030, 40% by 2040 and 50% by 2050 of drained peatlands under agricultural use, 1/4 (2030) and 1/3 (2040 and 2050) of which shall be rewetted.
 - Flexibilities and modalities
 - Possibility to count peat extraction sites and partly other types of drained peatlands.
 - Exemptions possible for reduced rewetting.
 - Rewetting to be incentivised, no obligation on farmers and land-owners.

- POCC-CCC, 31 października 2024, online

2 października 2024 roku Komisja Europejska zaproponowała Parlamentowi Europejskiemu i Radzie zmianę rozporządzenia UE dotyczącego wyłesiania (EUDR) w celu odroczenia jego wejścia w życie o jeden rok. Rada Europejska zatwierdziła tę propozycję 16 października. Zgodnie z trybem pilnym w Parlamencie Europejskim głosowanie odbędzie się wyłącznie na sesji plenarnej, która jest planowana na 13-14 listopada, a termin składania poprawek upływa 6 listopada. Obecnie niektóre grupy europosłów pracują nad ewentualnymi poprawkami. Copa-Cogeca, wraz z innymi organizacjami unijnymi, poparła tryb pilny, aby przyspieszyć głosowanie w Plenarnym. W związku z tym konieczne jest omówienie dalszych kroków przed głosowaniem i tym samym Copa-Cogeca regularnie spotka się by przedyskutować ten temat.

Obecnie trwa tzw. "zielony tydzień", podczas którego większość uwagi skupiona jest na przesłuchaniach, co może wpłynąć na możliwość wniesienia poprawek. Przesłuchanie komisarza ds. środowiska odbędzie się dzień przed terminem składania poprawek. Sugeruje się, że grupy S&D oraz Renew są otwarte na odroczenie, ale nie na poprawki. Generalnie w Parlamencie brak wyraźnego poparcia dla poprawek. Istnieje potrzeba przedyskutowania tej kwestii w przyszłym tygodniu. Niemieccy

Zadanie „Działalność na forum europejskim 2024”
#FunduszePromocji

europosłowie wskazują, że samo odroczenie to za mało i wyrażają podobne stanowisko od roku. W związku z tym możliwe jest złożenie propozycji poprawek przed wyznaczonym terminem.

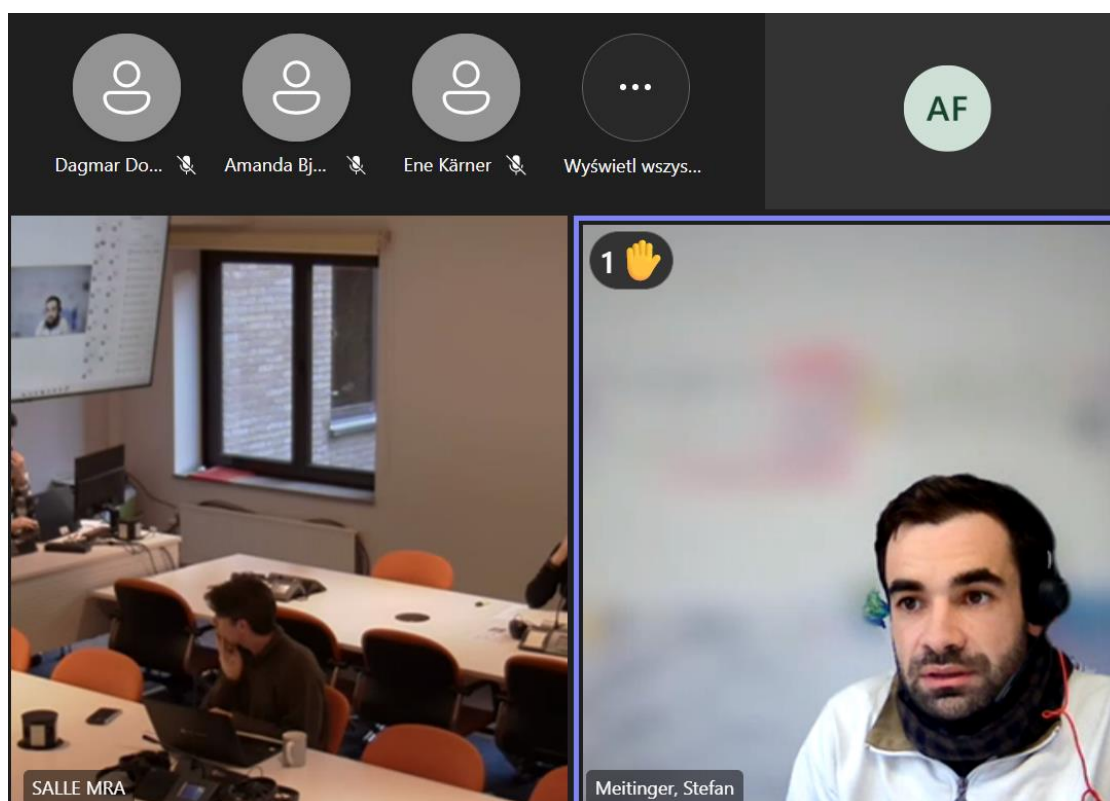
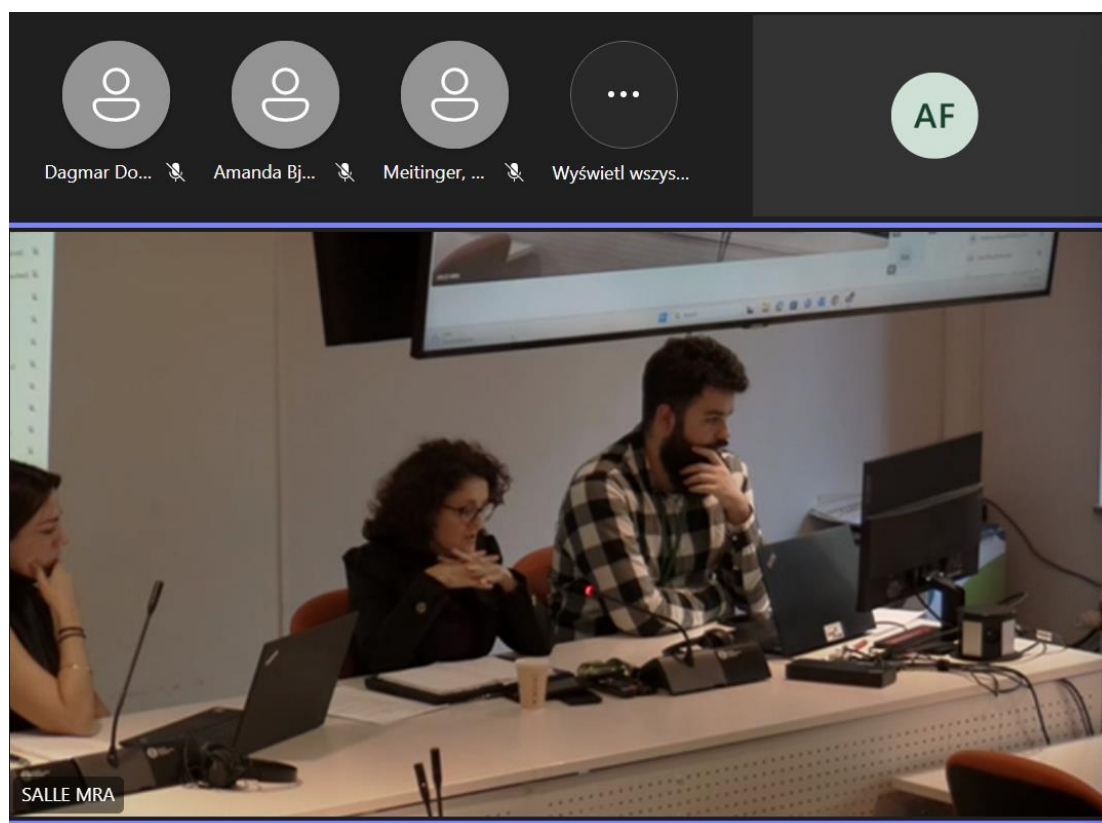
W kontekście katastrofalnych wydarzeń w Hiszpanii, które miały miejsce, zwrócono uwagę, że jest to przykład, jak nie powinno postępować się na poziomie unijnym. Brak spójności z politykami UE podkreśla potrzebę lepszej koordynacji i planowania.

Podczas spotkania POCC-CCC omawiano inicjatywę, którą wsparły prezydencje COPA i COGECA. Dotyczyła ona wystosowania otwartego listu do przewodniczących Komisji Europejskiej i Rady, skierowanego także do szefów państw. List ten wzywał do spójnych działań w odniesieniu do polityki handlowej wobec sektora rolnego, biorąc pod uwagę możliwość zawarcia porozumienia między Komisją Europejską a krajami Mercosur do połowy listopada. Wezwanie to uznano za konieczne w kontekście wyjątkowej sytuacji.

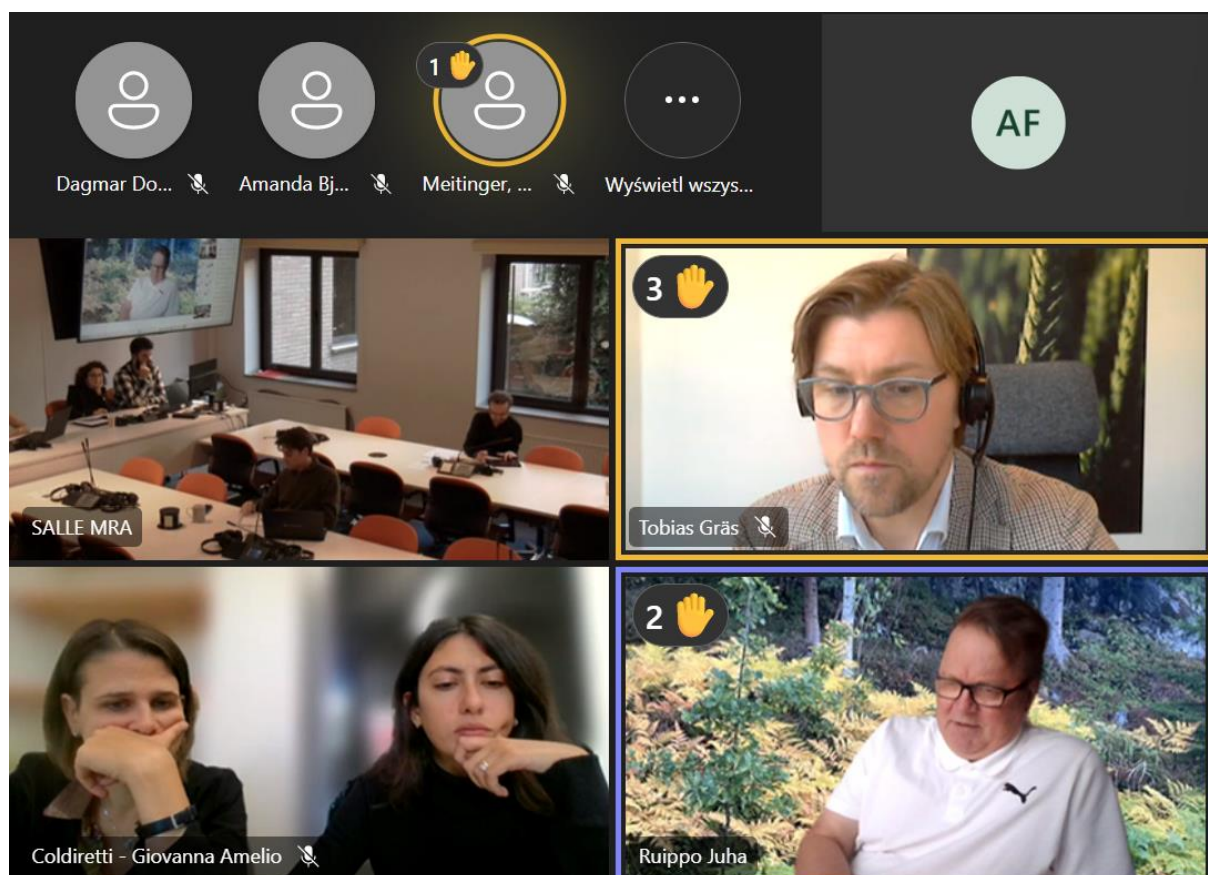
W liście podkreślono presję, pod jaką znajduje się sektor rolny, wynikającą z bezprecedensowych wyzwań gospodarczych, klimatycznych i geopolitycznych, a także słabych zbiorów w 2024 roku. Zwrócono uwagę na znaczenie sektora w bilansie handlowym UE oraz na konieczność zapewnienia rolnikom i przedsiębiorstwom spółdzielczym warunków do eksportu i rozwoju na rynkach światowych. Wyniki Dialogu Strategicznego potwierdziły kluczowe znaczenie sektora rolnego, podkreślając potrzebę spójności w polityce handlowej. Odniesiono się także do kruchego zaufania społeczności rolniczej do instytucji unijnych, które zostało nadwątlone w wyniku masowych protestów rolników na początku roku.

W związku z umową Mercosur wyrażono sprzeciw wobec jej aktualnego kształtu, wskazując na skumulowany wpływ konfliktów handlowych z Chinami i rewizji umowy z Ukrainą na sektor rolny. W liście zaapelowano o spójność, stabilność i przewidywalność ze strony Komisji Europejskiej oraz uznanie strategicznego znaczenia sektora rolnego w kontekście polityki handlowej.

W ramach kolejnych kroków zaplanowano przesłanie e-maila do członków Prezydium Copa i Cogeca z prośbą o wsparcie listu. Zbieranie podpisów, po uzyskaniu zgody, ma być prowadzone do 6 listopada, a do zbierania sygnatur zaproponowano wykorzystanie listy zebranej w lutym 2024 roku po protestach rolników, dostosowanej do aktualnych zmian w kierownictwach organizacji członkowskich.

Zadanie „Działalność na forum europejskim 2024”
#FunduszePromocji

Zadanie „Działalność na forum europejskim 2024”
#FunduszePromocji